

GENÇ ÖNCÜLER

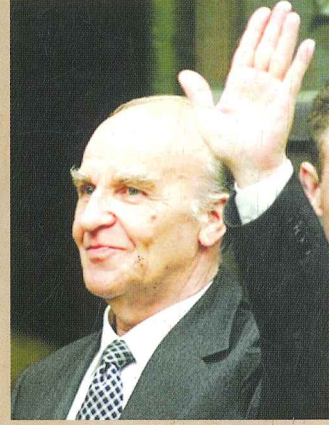
Aliya ile Özel Röportaj!

Kasım-Aralık 2008

Sayı 45

3 yıl

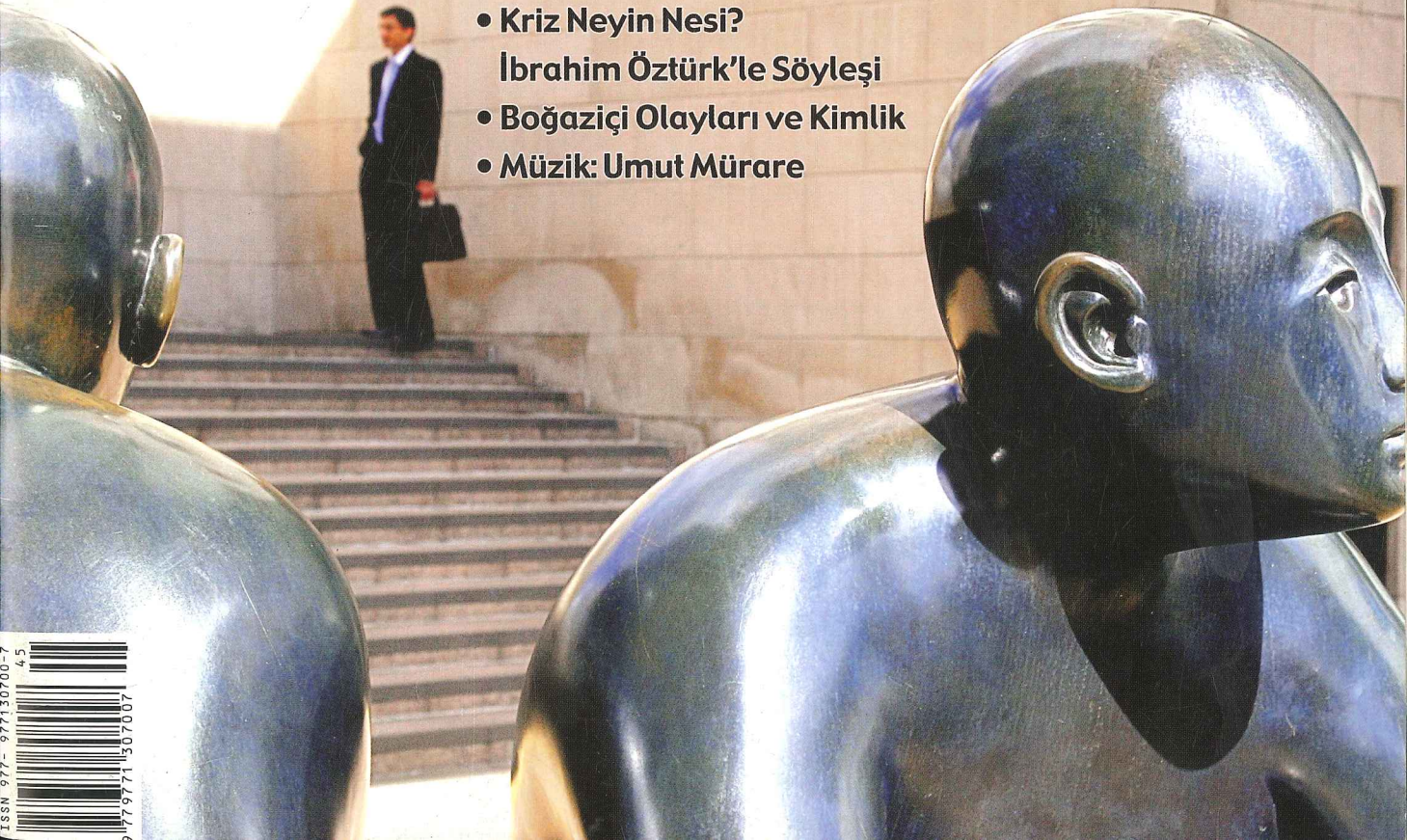
Aylık Gençlik Dergisi

"NEME LÂZİM"

Korkakların, Menfaatperestlerin, Bencillerin Sloganı

- Kriz Neyin Nesi?
İbrahim Öztürk'le Söyleşi
- Boğaziçi Olayları ve Kimlik
- Müzik: Umut Mürare

GÖSTER KENDİNİ

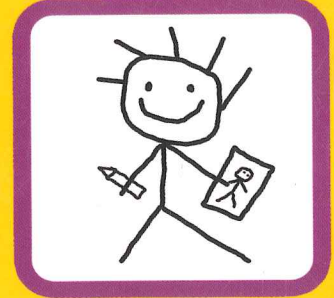

OBJEKTİFİME TAKILANLAR

Her fotoğraf bir hikaye...
bin hikayeye açılan bir kapı...
"Objektifinize Takılanlar"ı hikayeleriyle birlikte
Genç Öncüler'de yayımlanmak üzere bekliyoruz...

ÇİZER MİSİN?

Genç Öncüler'le "Çiz"me'yi aşın!
Sadece çizme Göster Kendini, gönder eserini.
Çizer misin o halde artık eserlerini yayımlatabileceğin
bir yer var.

YAZAR MİSİN?

Bir çok yazar daha sen yaşlardayken yazmaya başladı. Ama birçoğu ancak çok sonraları senin onları gördüğün makama oturdu. Önce ne yazacağına karar ver. Konuyu seçtikten sonra o konuyu en iyi hangi türde ifade edeceğini düşün. Seçtiğin yazı konusu araştırma yapmayı gerektiriyor mu? O zaman tabii ki hemen internete koşma. Sözlükler, ansiklopediler, makaleler, tarih kitapları ve daha birçok kaynak esere ve kütüphanelere başvur. Yoo benim bunlarla işim yok diyorsan, içimdekileri dökeceğim diyorsan en azından düşüncelerini belli bir önceliği, sırayı gözeterek yazmaya çalış.

Sahibi

Umran Yayıncılık
Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti. Adına
Abdullah Yıldız

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Ömer Miraç Yaman

Yayın Sorumlusu
Zafer Özdemir

Yayın Kurulu
Emir Timur Kafkas
Abdullah Muhsin Yıldız
Hüseyin Buladı
Elyesa Koytak
Abdullah Şanver

Bu Sayıya Katkıda Bulunanlar
Alperen Gençosmanoğlu,
Ammar Kılıç, Yunus Babacan,
Ali Aktan, Alper Erenoğlu,
İsmail Memiş, Mehmet Mahmut Doğan,
Murtaza Koçak, Burak Yakupoğlu
Muhammed Mustafa Coşkun
Fatih Koçak, Musab Karakaş
Yakub Sipahi, Büşra Özkan
Rumeysa Kayış, Nilüfer Coşkun
Merve Bayrak, Eda Küçük
Elif Molla, Hatice Kübra Özkan

Adres

Mega Center C34 Blok Kat:2
Bayrampaşa - İstanbul
Tel: (0212) 640 01 22-23
Fax: 640 01 25
iletisim@genconculer.com
gonculer@gmail.com

Grafik Tasarım
Gen Öncüler

Baskı: Artus Basım
Huzur Mh. İmamçesme Cd.
Gürel İş Merkezi No:14/1
Seyrantepe İstanbul
Tel: (212) 289 88 80

Neme Lâzım

Patenti şeytana ait bir sürüleşme virdi; “neme lazım”.
Katilin, zalimin, hainin yardım ve yatakkısı. Korkakların,
menfaatperestlerin, bencillerin sloganı, amentüsü.
İnsanlığın ve Müslümanlığın yitirildiğini anlarsınız “neme
lazım” tabelalarına gelince. Tüyü bitmemiş yetimin
hakkının yeneceğini, haklının hakkının gasp edileceğini,
siyasetin, ahlakın, devletin, toplumun, insanın
yozlaşacağını, çürüyeceğini bildiren “söz”. Etiyopya’da
bir çocuğun açlıktan ölmesini bekleyen yırtıcı kuş,
kürkü için diri diri ölene kadar fokların üzerine inen
beyzbol sopası, Haiti’de kursaklarda kalan çamur
kurabiye, insan hakları eğitim merkezi Ebu Gureyb,
işçinin kuruyan alın teri, en yoğun trafikte son
damlasına kadar akan kan, başörtüsünü kamusal alanın
dışına iten el; kısaca “estetik bir yok oluş hikâyesi”:
neme lazım...

İçindekiler

4

Neme Lâzım

Emir Timur Kafkas

8

KARANTİNA

Alper Erenoğlu

16

Ekonomik Kriz Neyin Nesi İbrahim Öztürk İle Söyleşi

Ali Aktan, Abdullah Şanver, Murtaza Koçak

Başörtüsü Serüveni

Sayfa 34

Okullardan Haberler	14
Şam Gezisi	20
Etkinlik	22
Aliya İzzet Begoviç İle Röportaj	24
Tarihte Bu Ay	28
Objektifime Takılanlar	30
Şiir	32
Söz Sizde	34
Secde	37
Kültür Sanat	38
Fildişi Kuleden Notlar	40

Neme Lâzım

Emir Timur KAFKAS

Yeryüzünde Müslümanlar olarak zor dönemlerden, çetin imtihanlardan geçiyoruz. Bu doğru ancak, “son iki yüz yıldır hep sıkıntılara, yıkımlara, acılara maruz kaldık.” şeklinde umut kırıcı söylemlere de kapılmamalıyız. İslam dünyası ülkelerine baktığımızda göreceğimiz manzara hiç de iç açıcı değildir ancak İslam dünyasının potansiyel imkânlarını görmeden verilecek hükümlerin tek yanlı ve maksatlı olduğu da açıktır.

Bu maksatlı yaratılan bakış açısının neticesinde, “ideallerimizden uzaklaşmamız, daha gerçekçi olmamız, dünyanın gidişatına artık bizim de ayak uydurmamız gerektiği” gibi söylemlerle çok sık karşılaşır olduk. “Reel politika diye bir şey var, bunları görmezden gelemezsin, adamlar güçlü” diyen insanların sayısı her geçen gün arttı. Bu insanlar, eğer Hz. Musa zamanında yaşasalardı Hz. Musa’ya da itiraz eder, Ey Musa, vazgeç İsrailoğulları’nı Fırvun’un zulmünden kurtarma sevdasından der-

lerdi. Ulvi davaları arkalarına atarak böyle düşünen insanlar, bir zamanlar vahyin perspektifiyle medeniyet öğrettiğimiz, bir model sunduğumuz Batı’ya bizi layık hale getirme kriterlerini uygulamaktan zerre kadar pişmanlık duymadılar. Hz. Peygamber’in (s.a.v.) mücadelesini de anlayamazdılar. Peki, küçücük Mekke’den dönemin iki büyük imparatorluğuna

Asım'ın Nesli Genç Öncüler

“Asım'ın Nesli Diyordum Ya...
Nesilmiş Gerçek”

Haydi Camiye!

**Haftada bir,
bir vakit,
bir cemaatle,
bir camide
Namaz Kıl!**

mektuplar gönderilmesini, yüz sene gibi az bir zaman içerisinde İslam ordularının Paris önlerine kadar gelmesini reel politika ile nasıl açıklayabilirlerdi?

Yaşanan problemleri görmezden geldiler. Başörtüsü yasağını saçma bulmalarına rağmen kendilerini ilgilendirmediği için ses çıkarmadılar. “Eşkıya dünyaya hükümdar oldu, o zaman eşkıyaya boyun eğelim” dediler. Düzen içerisinde yer bulma telaşına düştüler. Zamanında sistem eleştirisi yapmaktan geceleri sabah edenler, “vay be, demek sistem çeteleri muhafaza etmiyormuş, helal olsun bu sisteme” diyerek günah çıkarttılar. Bunun da bir oyun olabileceğini akıllarına getiremediler.

“Kanunî, günün birinde; “Osmanlı da inişe geçer, çökmeye yüz tutar mı” diye devletin

“Karanlık geceler gibi işler karıştığı zaman Kur’an-ı Kerim’e sarılınız. Çünkü O, şefaati kabul edilendir. Kendisine uymayanların yenilmeyen düşmanıdır. Kim Kur’an’ı rehber edinirse, Kur’an onu Cennet’e götürür. Kim de Kur’an’ı arkasına atarsa, Kur’an da onu cehenneme sevk eder. O, en hayırlı yolu gösterir. Emirleri açık ve kesindir; boş sözler değildir.”

akıbetini düşünür. Bu soruyu dönemin meşhur âlimi, sütkardeşi Yahya Efendi'ye sormaya karar verir ve bir mektup yazar. Mektupta:

“Bir devlet hangi hâlde çöker? Osman oğullarının akıbeti nasıl olur? Bir gün izmihlale uğrar mı?” diye sorar.

Mektubu okuyan Yahya Efendi'nin cevabı çok kısa olur. Cevabında “Neme lazım!” demektedir. Cevabı okuyan Kanuni buna bir anlam veremez, biraz da dikkate alınmadık diye de kendi kendine hayıflanır. Kalkar sütkardeşi Yahya Efendi'nin yanına gider.

Yahya Efendi'ye “ağabey ne olur mektubuma cevap ver. Bizi dikkate al, sorumuzu ciddiye al” der. Bunun üzerine Yahya Efendi, “Sultanım, sizin sorunuzu dikkate almamak mümkün mü? Ben sorunuzun cevabını verdim” diye yanıt verir. Sonra da cevabını açıklar: “Sultanım! Bir devlette zulüm yayılsa, haksızlık artsa, koyunları kurtlar değil de çobanlar yerse, bilenler de bunu söylemeyip susarsa, yoksulların, muhtaçların, kimsesizlerin feryadı göklere çıktığı halde işitenler de “neme lazım” deyip uzaklaşırsa, işte o zaman devletin sonu görünür.

Yahya Efendi, Osmanlı'nın çökme nedeninin “neme lazımcılık” olduğunu söylemiştir. Bizler kendimizi suyun akışına bırakamayız, kendimizi dünyaya mahkûm edemeyiz, ideallerimizden, inancımızdan ne pahasına olursa olsun vazgeçemeyiz, dünyada üç milyar insanın günlük 2 dolara geçinmesini isteyenlere karşı tepkisiz kalamayız, Guantanamo'yu, Ebu Gureyb'i, Filistin'i görmezden gelemeyiz. Fuhşa, ahlaksızlığa, internet hastalığına birileri gençleri teşvik ediyorsa

buna sessiz kalamayız, zulüm dört bir yana yayıldı artık bir şey yapamayız diyenlere her zaman yapılacak bir şeyler olduğunu göstermek zorundayız.

O yüzden vakit boş durma vakti değildir, Hz. Peygamber'in (s.a.v.) Hira dağına çekilip tefekkür etmesi ve bu arada ilahi vahiyle muhatap olması sonucu dünya yeniden can buldu. İnsanlık gerçek huzura, refaha, mutluluğa kavuştu. İnsanoğlu yardımını Allah'ın kitabından alarak çağlara bilmediği, bilemeyeceği doğruları öğretti. Kuran'a yol gösterici gözüyle bakanlar, hayatlarını ona göre inşa edenler çok kısa sürede büyük işler başardılar. Şimdi aynı Kuran yine yanımızdadır. Bundan sonra da olmaya devam edecektir. Bugün de bu ilahi vahiy, yol göstermesi için kendisine başvurulduğu takdirde taptaze, bütün dinamiğiyle, enerjisiyle, potansiyeliyle hâlihazırda ona başvuracak olan gençleri beklemektedir. Bu yardımı istemek önemlidir. Bu desteği alabilmek önemlidir. Eğer bu yardımı alabilirsek, ilk önce hayatımızın daha sonra da bütün insanlığın hayatının yavaş yavaş değiştiğini göreceğiz. Ümitlerin tükenme noktasına geldiği sıralarda hazreti peygamberin şu hadisini hatırlamalıyız:

“Karanlık geceler gibi işler karıştığı zaman Kur’an-ı Kerim’e sarılınız. Çünkü O, şefaati kabul edilendir. Kendisine uymayanların yenilmeyen düşmanıdır. Kim Kur’an’ı rehber edinirse, Kur’an onu Cennet’e götürür. Kim de Kur’an’ı arkasına atarsa, Kur’an da onu cehenneme sevk eder. O, en hayırlı yolu gösterir. Emirleri açık ve kesindir; boş sözler değildir.”

• Bir "Kurban" arefesinde,
dünyaya kurban olanlara inat,
dimdik ve ayaktayız.
İnadına heyecanlıyız
ve harcanmamış bir coşku dayız hepimiz...
Hala taptaze gözlerimizde,
bir bir yıkılışı putların...

Ve sanki, daha dün yatırdı İbrahim İsmail'ini kollarına
Sanki daha dün gösterdi en içten teslimiyetini çağlara.
Ve koç, yani "kurban" sanki bu gün indi semadan.
Ne de güzel en sevdiğini etmek "kurban" ...
Ve ne güzel en sevdiğine olmak "kurban" ...

Karantina

Kutsalların araçsallaştırılması ve Türkiye’de Hukuk

Alper Erenoğlu

Senin gibileri bertaraf etmek için icad edildi tarafsızlık, hoşgörü, hümanizma...

Çünkü sen dengeleri zorluyorsun, zorlarsın. Zorlamalısın oğlum.

Çünkü sen tepeden tımağa siyasal içeriklisin.

Mehmet Efe

‘Anayasa mahkemesi kendini aştı’, ‘temsilciler meclisi değil seyirciler meclisi’, ‘parlamentonun hakkı gasp edildi’...” Bu ibareler Anayasa Mahkemesi’nin, başörtüsünü düzenleyen yasa değişikliğini iptal etmesinin gerekçeli kararından gördüğümüz hemen hemen aynı anlama gelebilecek manşetlerin bir kısmı. Her ne kadar çaresizce isyan edişi simgeleyen birçok

haber ve manşet varsa da bunun yanında ‘hukuka saygı’ şeklinde ifadelerin de kullanıldığı oldu. Aslında pek çok olayın gelip kilitlendiği girift nokta tam da burası. ‘Hukuka saygı’ ifadesinde hukuku karşılayan şey tam olarak ne?

Burada hukuk, adalet mi yoksa birilerinin kendi kurallarına göre belirledikleri ‘toplumsal düzen’i sağlayan bir aygıt mı? Tarihe gittiğimizde yapısal olarak bizim içinde bulunduğumuz problemlere benzer durumları gözlemleyebiliriz. Aydınlanma öncesi Batı’ya baktığımızda insanların hayatına yoğun bir şekilde müdahale eden “Kilise” kurumu ile karşılaşırız. Bu kurum dinin sahibi olduğunu daha doğrusu kilisenin dinin içinden çıktığını, dinin de kilisenin içinden çıktığını topluma dikte ederek hüküm sürüyordu. “Kilise” kurumu ve tabii bunun doğal bir sonucu olarak din, kilisenin bekçileri olmalarından dolayı kutsallıkları sorgulanamayacak olan ‘din adamları’ tarafından yönetiliyordu. Tüm bunların etkisiyle toplumda artık din

dendiğinde Hz. İsa'nın getirdiği değil kilisenin vaaz ettikleri anlaşılıyordu. Bu şablon bize tanıdık geliyor olmalı. Belki zaman ve mekân boyutlarını içinde bulunduğumuz ana göre ayarlayıp, özneleri de adalet, hukuk kurumları ve bürokratlar olarak değiştirdiğimizde zihnimizde daha berrak bir tablo canlanacağını düşünüyorum. Aslında Türkiye'de hukuk kurumları kendilerini iki kutsala izafe etmektedirler. Burada Batı'daki din ile benzerliğini kurduğumuz kavram kutsallığını ilahi kaynaktan elde eden adalettir. Hukuk kurumlarının arkalarını dayadıkları diğer kutsal ise kurucu ideoloji yani Kemalizm'dir. Böyle bir kutsala ihtiyaç duymalarının sebebi ise seküler zihnin aşkın olana alternatif profan kutsallar yaratma girişimidir. Şunu fark ediyoruz ki: Modern zihin her ne kadar ilahi olanı inkâr etmek istese de kendi ürettiği kutsalların zamanla geçersiz hale gelmesi, onu aşkın olan kutsallara başvurmak zorunda bırakıyor. Batı'yı gözlemlemeye devam ettiğimizde şunu görüyoruz ki: Aydınlanma döneminde insanlar bazı bedeller ödeyerek, kral çıplak diyebilmiş ve toplumsal bir çaba ile birlikte Kilise işlevsiz hale getirilmiştir. Aydınlanma öncesi Batı'da din artık insanları iki dünyada da gerçek özgürlüğe kavuşturan bir şey olmaktan

uzaklaşıp, Marx'ın 'din toplumların afyonudur.' dediği şeye dönüşmüştür.

Bugün Türkiye'de hukuk olarak isimlendirilen durumun da bundan pek farkı yoktur. Bizim kutsalları esir almış kurumları etkisiz hale getirebilmemiz ancak yoğun bir mücadele ve hayatımızın her alanını kapsayan bir siyasete bağlıdır. Siyaset dediğimizde sadece oy verdiğimiz partilerin yaptığı faaliyetler algılanmamalı, bu siyasetin sınırlı bir mekanizması sadece, toplum olarak asıl siyasetin parlamento dışında yapılan olduğunu fark etmeliyiz. Bizzat kendimiz politik aktörler olarak sahneye çıkmalı ve kurumların çatlaklarını ifşa edip, yeni çatlaklar oluşturmalıyız. Çürümeye mahkûm yapılar hakkında gerçekleştirilebilecek en faydalı ve tek mantıklı eylem onları en kısa zaman içinde tarihe gömmektir. Ancak bu şekilde pisliklerden temizlenmiş bir yol edinebiliriz. Sonrasında ise Batı'nın düştüğü içinden çıkılmaz hataya düşmemeliyiz. Batı aydınlanma sürecinde kilise kurumunu kutsal olanla birlikte hayatından soyutladığı için bir çukurdan çıkıp kendi isteğiyle daha derinine düşmüştür. Bizim yapmamız gereken, İlahi bir kavram olan adalete hizmet edecek ve onun denetimi altında işleyecek yeni yapılar oluşturmaktır.

Boğaziçi Olayları Bağlamında Kimlik Muhasebesi

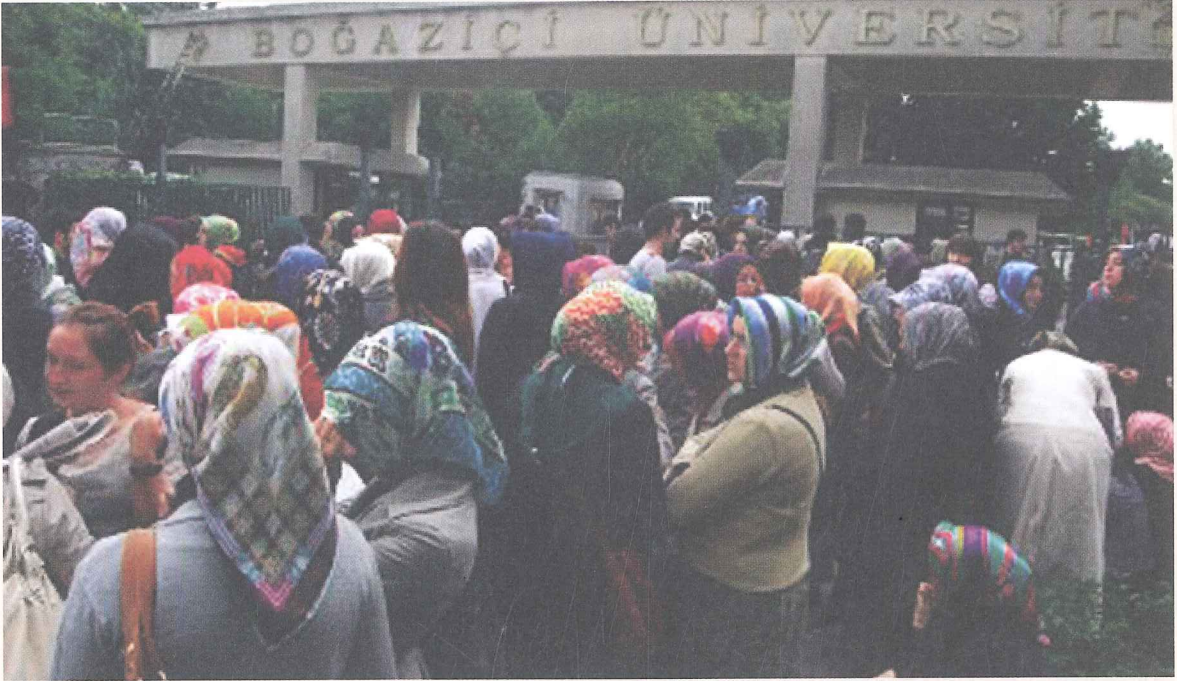
Alperen Gençosmanoğlu

Boğaziçi Üniversitesi'nde yeni rektör Kadri Özçaldıran'la birlikte 2008-2009 öğretim yılına hayırlı bir başlangıç yapamadık ne yazık ki... Yeni sezonun ilk günü başörtülü arkadaşlarımıza okula giremeyecekleri bildirildi. Boğaziçi Üniversitesi adına, nevezuhur olan bu uygulamadan rahatsızlık duyan farklı görüşten arkadaşların bir araya gelmesiyle okulda gerçekleştirilen protestolar ve bu eylemlerin medyada yankı bulması bir anda konunun ülkenin gündemine oturmasını sağladı. Rektör toplumsal huzursuzluğu fark ettiğinde, geri adım atmak zorunda kaldı ve öğrencilerle bir anlaşmaya varıldı. İlk kullanıldığı zamandan beri nasıl bir mantığın ürünü olduğu anlaşılabilen bir uygulama olarak 'başörtüsü üstüne şapka' şeklinde bir mutabakata varıldı. Tam olaylar bitti derken, eğitim fakültesi aynı problemle dikildi karşımıza. Eğitim Fakültesi'ndeki başörtülü arkadaşların hakaret edilerek sınavtan çıkarıldıkları haberi okulda duyulduğunda doğal bir refleks olarak, bu durumu vicdani olarak kabullenemeyen, yaklaşık 100 kişilik bir arkadaş grubuyla fakülte binasında toplandık.

Antrparantez olarak şunu da belirtmek isterim: Yasağın baş gösterdiği "yer" bizi içinden çıkılmaz bir paradoksa sokuyor. Gelecek nesillerin "özgürce" ve "önyargılardan uzak düşünmesi"ni sağlamakla görevli "eğitimci" adaylarını yasaklarla dolu bir kulvardan geçirmek, bunun bir zorunluluk olduğunu yasağa maruz kalan ya da kalmayan tüm zihinlere dikte etmek, bu durumda yeni nesiller için görünen sonuç tahayyülleri sınırlandırılmış öğretmenlerin öncülüğünde hiçbir zaman "hayır" demeyi bilmeyen, itaat kültürüyle tumarlanmış bir kitle haline gelmek... Eğitim Fakültesi'ne gittiğimizde amacımız orayı yakmak veya yıkmak değildi. Yasağı uygulayan insanlara her istediklerini yapamayacaklarını göstermek ve gasp edilen hakları geri al-

mayı amacımız. Kendisi haricindekileri yok sayan bu iktidar diline muhalefet edilmezse bu dilin içselleştirilmesi kaçınılmaz bir hal alır. Bu muhalefet, tektipleştiren iktidar dilinin sadece başörtüsü hakkındaki kararı ile ilgili değil tabii ki. Olaya bütüncül bakma, hem o dili ortadan kaldırma adına, hem de bizim hayatımızı belirleyen değer sistemini yaşa(t)ma adına vazgeçilemez bir zorunluluktur. Az önce sözünü ettiğim iktidar dilinin içselleştirilmesiyle ilgili manidar örneklerden biri siyonistlerdir. Bunu anlamak için Yahudilerin Nazi Almanya'sından içinde bulunduğumuz ana kadar olan tarihi serencamına bakılabilir. Biz Eğitim Fakültesi'nde yaptığımız sessiz eylemlerden şu an için somut bir başarı elde edememiş olsak bile çözüm yolunda olmaya çalışarak sorunun bir parçası olmaktan ve iktidar diline eklemekten kendimizi korumak için gayret ettik. Diplomaside karşı tarafın hamlesine ses çıkarmamak ona boyun eğmek manasına gelir. Aslında biz nesnelikten vazgeçip özne haline gelmedikçe hayatı totaliterleştiren modern dil bizim üzerimizden kendini tekrar ve tekrar üretecektir. Unutmamamız gereken son bir nokta da bu yasağa direkt muhatap olanların müntesip olduğu hayat sistemi, ezilmişleri eleştiren tek sistemdir. Çünkü ezilmeye rızanın yeri yoktur bu kutsal sistemde. Yani Allah bize her soruna bir çıkış yolu bulunabileceğini ve bunun ancak doğru yönetime sahip samimi bir mücadele ile elde edilebileceğini bildiriyor. Biz biliyoruz ki: Toplumsal hareketler tarihte pek çok büyük dönüşümün müsebbibi olmuşlardır. Biz kimliğimizle kamusal alanda bir özne olarak var olduğumuzda, toplum kıracaktır zincirlerini...

"Yeni dönemle birlikte heyecanla okullarına gelen Boğaziçi Üniversitesi öğrencileri okulun kapısında onları bekleyen başörtüsü yasağıyla karşılaştılar.

Eski Rektör Ayşe Soysal döneminin özgürlükçü ortamına alışık olan öğrenciler böyle bir yaşağı kesinlikle kabullenmek istemediler ve okulun önünden ayrılmayarak derslerine girme talebinde bulundular. Yeni Rektör Kadri Özçaldıran'la yapılan uzun görüşmeler sonucunda başörtüsü üzerine şapka formülünde uzlaşıldı. Ancak bütün okulun uygulamaya geçtiği bu formülü kabullenmemekte

Yasak ne zamandan beri uygulanıyor, bu zamana kadar bu derecede bir sıkıntıyla hiç karşılaştınız mı?

Bildiğim kadarıyla Eğitim Fakültesi kurulduğundan bu yana yasak var ve hala sürüyor. Dönem dönem bazı hocalar derslerine almış, bazıları da almamış. Hocaların tavrı da değişikliğe uğramış. Bir eğitim döneminde derse alan hoca, diğerinde izin vermemiş. Şimdiye kadar başka bölümlerden ve genelde kitle dersi alıyordum, Eğitim Fakültesi dışından aldığım bu derslerin hiçbirinde sıkıntı yaşamadım. 3. sınıf itibarıyla bölüm derslerim başladı ve dolayısıyla yasakla karşılaştım.

Yasağı uygulayan hocalar size karşı nasıl bir tavır içerisindedeler?

Hocalar öncelikle düzgün bir üslupla bizleri uyardı. Fakat üslupları her geçen hafta daha

ve öğrencilerini derse almamakta ısrarlı olan bir fakülte vardı. Bahsettiğimiz fakülte bu ülkeye eğitimci, öğretmenler yetiştiren kurum yani Eğitim Fakültesi. Şahsi fikir ve görüşlerini eğitimci ve bilim adamı kimliklerinin önüne geçiren hocalarının bu yasağı tutumuna boyun eğmek istemeyen bir arkadaşımızla konuştuk."

da sertleşti. Önceki yıllarda okuyan arkadaşlarımız da bu yasak yüzünden çok sıkıntı çektiler, fakat ilk kez bu kadar uzun süre öğrenciler olarak bu yaşağı karşı direnmeye çalışıyoruz. Hocalar disiplin cezası söylemiyle yıldıracağını düşündüler fakat onu da göze alan bir kaç arkadaşla yolumuza devam ediyoruz. Bu sefer de dersten geçemeyeceğimizi söylüyorlar. Bazı arkadaşlar disiplini göze aldıkları halde hocalar derse almamakta ısrar ediyor. Hâlbuki bir öğrencinin derse girme hakkı elinden alınmaz.

Arkadaşlarınızın genel olarak tavırları nasıl, tepkileri ne yönde?

Hepimiz inancımız gereği örtülüüz ve kimsenin inanca karışmaması gerektiğini savunuyoruz. Yapılan bu zulmü haksız ve yersiz

buluyoruz. Diğer arkadaşlarımız gibi bizler de bölümlerimizde rahatça okumak, öğrenimimizi tamamlamak istiyoruz. Bizim gibi olmadığı halde pek çok arkadaşımız da bundan rahatsız ve rahatsızlıklarını dile getiriyorlar. Fakat bunu uygulamaya çalışan kişiler hocalarımız olunca pek bir şey yapılamıyor. Pek çok başörtülü arkadaşımız da soruşturma açılması, hocanın tavır alması, notlarına yansması gibi korkulardan ve kaldırılması zor bir psikoloji olmasından dolayı ne kadar istemeseler ve kötü etkilenseler de hocaların istediğini yapmak zorunda kaldılar, fakat onlar da bunun ne kadar haksız bir uygulama olduğunun farkındalar ve aynı sıkıntıyı paylaşıyorlar. Her gün büyük bir vicdan azabıyla derse giriyorlar. Psikolojik çöküntü halindedir. Bunun dışında hala her türlü tepkiyi göze alıp hakları olduğu şekilde derslere girmeye çalışan bir grup arkadaşımız da var.

Yasağa karşı öğrenci dayanışması ve hakkında ne düşünüyorsunuz?

Eğitim hakkımızın engellenmesi bütün arkadaşlarımız tarafından tepkiyle karşılandı. Bizi daima destekliyorlar. Farklı görüşlerden insanların bu yasak karşısında birleşmiş olması da yasağın haksızlığını gözler önüne seriyor.

Açmak zorunda kalan arkadaşlarla iletişimi-

niz nasıl, onların bu tercihlerine sizin bakışınız nedir?

Bizim yapmaya çalıştığımız tek şey inancımız doğrultusunda yaşayarak, eğitimimizi alabilmek. Bunu yaparken de bu yasakla karşılaşırız. Fakat biz ne kadar dik durur, bu yasağı takmadığımızı haykırırsak o kadar başarılı oluruz ve bu tip haksızca uygulamalara devam edilemeyeceği anlaşılır. Geçerli bir mazeretimiz olsa bile bu tip yasaklara karşı çıkmazsak sadece kendimize karşı değil, bu yasakla karşılaşacak diğer arkadaşlara karşı da sorumlu olacağız. Kısacası arkadaşlarımı anlıyorum, çünkü hocaların tavırlarını kaldırmanın bu psikolojiye katlanmanın zorluğunun farkındayım ama yine de yaptıklarını doğru bulmuyorum, umarım hep birlikte karşı koyacak gücü bulabiliriz.

Yasak karşısında en çok ne konuda zorlanıyorsunuz?

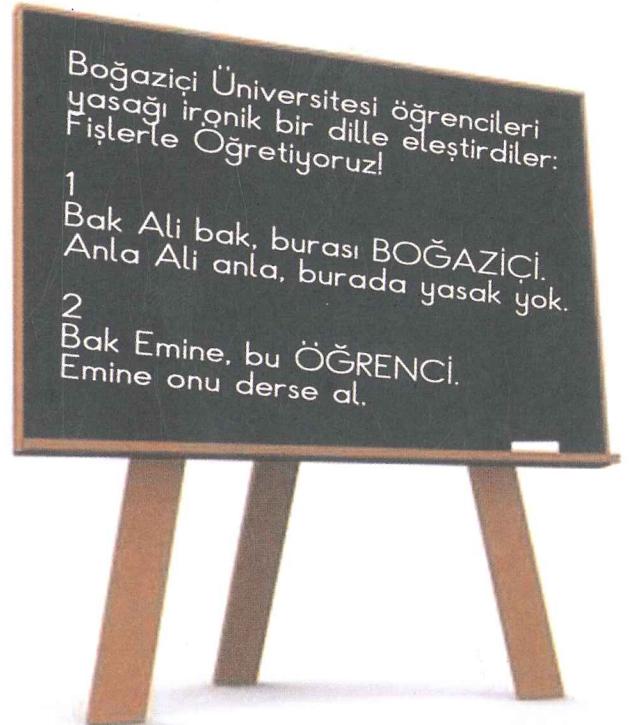
Hocaların her hafta değişen birbirleriyle uyuşmayan görüşleri, hocalar bölüm kararı var derken bölüm başkanının öyle bir şey olmadığını söylemesi, kısacası neyle karşı karşıya olduğunu bilememek. Tabii ki bir de eğitim için geldiğim okulda disiplin cezalarıyla tehdit ediliyor olmak, eğitim yaşantımın nasıl devam edeceğini bilememek de söz konusu. Bilim adamı olduklarını söylemelerine rağmen ta-

mamen keyfi bir uygulama için bizi derslerimizden uzak tutmaları, ders dışı şeylerle bizi meşgul ediyor olmaları da bilim adamı kimliklerini zedeliyor.

Hoca başınızı açmanızı veya açmadığınız takdirde dersi terk etmenizi istediğinde ne hissediyorsunuz?

Aslında oldukça ironik bir durum bu. Sınıfın ortasında, tüm arkadaşlarınızın içinde size ayrımcılık yapıyor. Rencide oluyorsunuz gibi görünüyor. Öte yandan asıl komik duruma düşen bence hocalar oluyor. Çünkü eğitim bilimlerinde bize daima öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarının, içinde buldukları psikolojik durumlarının vs. göz önünde bulundurulması gerektiği, bu şekilde eğitim vermemizin önemi anlatılıyor. Öğretmen değil öğrenci merkezli bir ortam sunmamız telkin ediliyor. Ancak bunları öğreten, çok bilgili, çoğu Yar. Doç. olan hocalarımız bunun tam tersi bir uygulama ile karşımıza geçiyorlar. Kendilerini merkeze alıyorlar ve 'sizi bu şekilde sınıfta görmek istemiyorum' diyorlar. Yasayı, okul yönetmeliğini falan bir kenara bırakın, sadece sınıfta böyle görmeye tahammül edemedikleri için almadıklarını açıkça söylüyorlar. Bu kadar entelektüel(!) insanların nasıl böyle düşünebildiklerini anlayamıyorum.

Okullardan Haberler

Alperen Gençosmanoğlu

Başörtüsü yasağına öğrencilerin tepkisi sürüyor!

İstanbul Üniversitesi öğrencileri, üniversitelerde ve kamu kuruluşlarında devam eden başörtüsü yasağına tepkilerini her Perşembe, öğlen namazından sonra İstanbul Üniversitesi Ana Kapısı önünde düzenledikleri basın açıklamalarıyla ortaya koyuyorlar. Anadolu Gençlik Derneği öncülüğünde, çeşitli sivil toplum kuruluşlarının da desteğiyle sekiz aydır devam eden bu buluşmalarda, başörtüsünün bir an önce üniversitelerde ve tüm kamu kurumlarında serbest bırakılması gerektiği özellikle vurgulanıyor.

Perez'in kanlı elini tutmadı tutuklandı

Hebrew Üniversitesi Arap Öğrenci Derneği Başkanı Ali Baher, üniversiteyi ziyaret eden İsrail Cumhurbaşkanı Şimon Perez'in elini sıkmak istemeyince polis tarafından tutuklandı. Filistinli üniversite öğrencisi Ali Baher, pazar günü üniversiteyi ziyaret eden Perez'i cesur bir şekilde protesto ederek "çocuk katili" diye haykırdı. Perez'in uzattığı eli de sıkmayı reddeden Filistinli genç üç saat sonra da bu sebeple tutuklandı. Üniversite disiplin komitesinin toplanıp hakkında karar almasına kadar Ali Baher'in üniversite kimlik kartı da elinden alındı. Olaydan sonra açıklama yapan Baher, "İstemediğim kişilerin ellerini sıkmama hakkına sahibim" ifadesini kullandı. İsrail'de Arap Azınlık Hakları Yasal Merkezi Adalah sözcüsü de, İsrail'de ifade ve konuşma özgürlüğü bulunduğunu hatırlatarak, Baher'in öğrenci olarak üniversiteye dönmesine izin verilmesi gerektiğini söyledi.

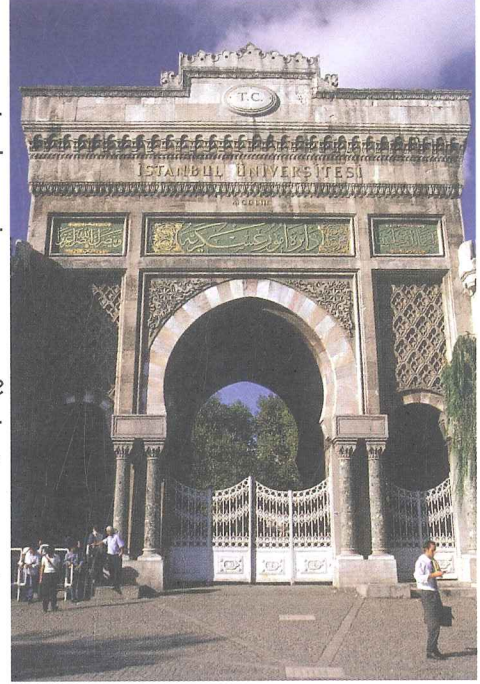
35 Yıllık Efsane Öğrenci Mezun Oldu

Ankara Üniversitesi'ne 35 yıl önce kayıt yaptıran, öğrencilerin "Salih Baba" dediği, açtığı davalarla çok sayıda öğrencinin öğrenim hakkına kavuşmalarını sağlayan, Sağlık Bakanlığı memuru Salih Çapakçur, nihayet mezun oldu. "Hukukun efsane öğrencisi" olarak nitelendirilen Çapakçur, önce Sağlık Bakanlığı avukatı olacak, emekliye ayrıldıktan sonra serbest avukatlık yapacak.

Öğrenci affı, Meclis'ten oybirliğiyle geçti.

7 Haziran 1995 tarihinden itibaren geçerli olan öğrenci affından 12 Eylül 1980'den bu yana çıkarılan aflardan hiç yararlanmayanlar da istifade edebilecek.

Polis Akademisi'nden ayrılan öğrenciler de af kapsamına dâhil edilirken, vakıf üniversitelerine dönemeyecek öğrencilerin devlet üniversitelerine yönlendirilmesi kabul edildi. Yasalaşan öğrenci affına göre 7 Haziran 1995 tarihinden itibaren her ne sebeple olursa olsun üniversiteden ilişigi kesilenler, 2 ay içerisinde başvurmaları halinde aftan yararlanabilecek. Ön lisans ve lisans düzeyinde ilişigi kesilenlere; devam şartını yerine getirmedikleri dersler için 1 eğitim öğretim yılı, dönemlik dersler için 1 dönem devam etme ve 4 sınav hakkı verilecek. Türk Silahlı Kuvvetleri'ne bağlı eğitim kurumları (GATA, Harp Okulları ve Astsubay Meslek Yüksek Okulları) ile Polis Akademisi ve bağlı yüksek öğretim kurumlarında ön lisans ve lisans düzeyinde öğrenim görürken 7 Haziran 1995 tarihinden, kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar ilişigi kesilenler, YÖK tarafından askerî okullar dışındaki fakülte veya yüksekokullara yerleştirilebilecek. Açık öğretim sistemi ile öğrenim yapılan ön lisans, lisans tamamlama ve lisans programlarından kaydı silinenler de bu haktan yararlanacak.

Aftan yararlanacakların askerliği tecil edilebilecek, ayrıca öğrenim kredisi veya katkı kredisi borcu bulunanların borçları ertelenecek. MHP Grubu adına söz alan Eskişehir Milletvekili Beytullah Asil, tasarının yararlı, amaca uygun ve kapsamının yeterli olduğunu kaydetti. DTP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel, öğrenci affının değil, eğitim sisteminin tartışılması gerektiğini, eğitimde adalet için, öğrenci affının sadece bir adım olduğunu söyledi. AK Parti Muğla Milletvekili Yüksel Özden, öğretim üyelerinden affın ardından okula dönen öğrencilere daha önce kullanamadıkları imkânı daha iyi değerlendirmeleri konusunda rehberlik etmesini istedi. Sivas Milletvekili Muhsin Yazıcıoğlu da kapsamlı bir üniversite reformu yapılması gerektiğini kaydetti.

Rektörlere bir yetki daha

Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma Projeleri Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik Resmi Gazete'de yayımlandı. Yapılan değişiklik ile yönetmeliğin 4. maddesine "Enstitü müdürleri dışındaki komisyon üyeleri; görev, yetki ve sorumluluklarını yerine getirmediklerinin tespit edilmesinde, Senatonun önerisi üzerine Rektör tarafından görev süreleri dolmadan görevden alınabilirler" fıkrası eklendi

Ekonomik Kriz Neyin Nesi?

İbrahim Öztürk ile söyleşi

Ali Aktan, Abdullah Şanver, Murtaza Koçak

Genç Öncüler: Uzmanları bolca dinliyoruz su sıralar, ancak son krizin "Türkçesi"ni sizden rica ediyoruz; yani iktisat alanında özelleşenlere nasıl anlatabiliriz yaşanan son krizi ve nedenlerini?

İbrahim Öztürk: Dünyadaki kriz, genel olarak finansal alanda kaynaklandı. Burada şöyle bir sorun var; finansal sistem kapitalizmin önemli bir kalemidir. Kapitalizmin temel bir sorunu vardır. O sorun da kapitalizmin çok madeci ve çok kısa vadeli olarak olaylara bakıyor olmasıdır. Felsefesini de daha çok kâra, hazza ve tüketime odaklandırmış durumdadır. Dolayısıyla bir şaşılık, bir kısa vadecilik kapitalizmin temel argümanı, temel sıkıntısıdır. Gelecekteki büyük getirileri, kısa vadedeki büyük getiriler uğruna kolaylıkla görmezden gelebilen bir sistemdir. Finansal sistemden kaynaklanan husus şu anda; az parayla çok iş yapmak çok para kazanmak amacıyla dayanmaktadır. Hâlbuki bildiğimiz üzere para; üretim ve mübadele için kullanılan bir metadır. Eğer üretim ve alışveriş yoksa burada para kendi başına hiçbir değer ifade etmez. Tamamıyla bir kâğıda dönüşüverir. Kapitalizmdeki insanlar çeşitli enstrümanlarla bu süreci üretim ekonomisine hizmet ettirmeden parayı hızla dolandırarak, dönüştürerek çok para kazanmak istediler. Bu, birçok insana tatlı geldiği için hiç kimse sesini çıkarmadı ve sürece bir müdahalede

bulunulmadı. Çünkü sürecin içerisinde yer alması gereken herkes, bu süreçte nemalandırıldı. Denetleyici kurumlarından siyasetçilerine, bürokratlara kadar küresel anlamda herkes bu rüşvet çarkından, bu üretime dayalı olmayan ekonomiden nemalandı. Ancak üretim ile finansal araçlar arasındaki bu hacim büyük oranda koptuğu zaman üretim ekonomisi bu finansal ekonomiyi taşıyamaz hale gelir. Dünyadaki üretim yılda 45 trilyon dolar; ama dünyada dönen para 125 trilyon civarındadır. Dolayısıyla bu üretim ekonomisi bu "olmayan" para çarkını, bu illüzyona dayalı sistemi taşıyamazdı ve çökmüş oldu. Şimdi dünya bunun zararlarını telafi etmeye çalışırken; sermaye el değiştirmekte, güç dengeleri değişmektedir. Türkiye'ye de bu yansımış durumdadır. Türkiye ekonomisine son zamanlarda büyük bir para girişi vardı dış dünyadan.

G.Ö. Evet hocam, özellikle Körfez sermayesi.

İbrahim Öztürk: Körfez sermayesi de var, herkes de var. Neden Türkiye ve benzeri ülkelere giriyor bu sermaye? Çünkü bu para farkındaki üretim, bu yükü olmayan para bir yerlerde çöker. Biraz da mümkünse potansiyeli olan, gerçekten kârlılığı olan aç piyasalar da bulmak isteyecek. Dolayısıyla Amerika gibi kısır ülkelerin içinde dönen para – paradan para kazanan para – sürdürülmesi mümkün olmayan bir süreçken, Türkiye benzeri piyasalar ise gerçekten 'paradan para' dan ziyade; üretimden, istihdamdan, o ülkenin bakir kaynaklarını kullanmaktan para kazanmak suretiyle o diğer sanal para kazanma sürecini dengeleyici olarak kullanılmış oldu. Türkiye de bundan istifade etti ve Türkiye büyüdü. Şimdi bu paranın Türkiye'ye girişi tabii ki kesildi. Çünkü dışarıdaki sistem çökmüş oldu. Bu da Türkiye'nin büyümesini durdurdu. Türkiye'nin kendi, ulusal tasarrufları yetmiyor. Yatırım hamlesi de tasarruflarının biraz üzerindedir. Böyle olunca Türkiye ya büyümeyecek ya da dışarıdan borç almak zorunda olacaktır. Türkiye'de bankalara yatırılan, bizim tasarruflarımızı yatırıyoruz bankalara, bunun vadesi üç ayı geçmiyor, altı aya çıkmıyor. Dolayısıyla bu kadar kısa vadeli tasarruflarla bir üretim ve yatırım ekonomisini sürdürmemiz mümkün değildir. Vadeler kısa, maliyetler yüksek, tasarruflar yok; o halde Türkiye büyücekse dışarıdan borç bulmak zorundadır. Daha uzun vadeli, daha uygun maliyetli kaynakları getirtmek zorundaydı ve Türkiye son dönemlerde bunu yaptı. Tabii bunu yapınca da Türkiye'nin dış borçları arttı. Devletin artmadı. Çünkü devlet dedi ki; bu işleri yapmıyoruz. Özel sektör üretimi yapıyor artık. Özel sektörün dış borçları arttı. Şimdi de özel sektör dışarıdan gelecek olan kaynak kısıtlılığı nedeniyle, bir de Türk lirası değer kaybederse yapılacak olan devalüasyon nedeniyle, bu iki husus nedeniyle dış borçlarını ödeyememe sıkıntısı yaşayacak.

Çünkü krizle yenilenmeyebilir. Dolayısıyla burada sorun şu; özel sektörün son yıllarda – dış âlem bu kadar uygunken – bu kredileri almaması, üretim yapmaması akıl karı değildir. Bundan dolayı, niye borçları aldınız diye kimse suçlayamaz. İyi ki de almışlar. Sorun şu; 2006'nın ortasından beri dünya ekonomisi doludizgin krize giderken, bunlar oturdular kalktılar hükümete tedbir al diye feryat ettiler, hâlbuki kendileri için hiçbir tedbir almadılar. Neye güvendiler? Biz de oturup kalkıp bunu yazdık. Merkez Bankası söyledi, bütün uzmanlar söyledi ve kendileri tabii ki raporlarında söylediler. Dünya bir krize giderken neden bu şirketler risk alma durumlarını düzeltmediler? Örneğin; 2008 yılında – en berbat yılda – 14 milyar dolar almışlar. Bunun öncesi de var. Bugün kısa vadeli borçlar 50 milyar doların üzerinde ve biz bunları nasıl çevireceğiz deyip, devlete sen bizim risklerimizi üstlen, IMF'den 20-25 milyar dolar borç al bize kullanılır ve tabii bu kadar para içeri girince kurlar yukarı çıkmayacağı için, devalüasyon sıkıntısı da olmayacağı için; bunlar borçlarını daha rahat ödeyebilecek duruma gelecekler. Ayrıca bir husus daha var; IMF anlaşması yapıldığı zaman Türkiye'nin faizleri çok yüksek kalmaya devam

edecek. Yüksek faiz, düşük kur modeli. Dünyada para kazanma imkânı olmayan küresel sermaye – IMF’de bunun içinde – bu kadar çaba, para kazanma imkânı olan faize dayalı para kazanma imkânı olan Türkiye’ye gelecekler. O bu şartlarda diyelim ki Macaristan’a, Ukrayna’ya, İzlanda’ya kredi verseniz, bunlar kredilerini ödeyemese bile kimin umurunda ki. Türkiye’yi bu kötü müşterilerin yanına sağlam bir müşteri olarak monte ettiğiniz zaman riskinizde azaltmış oluyorsunuz. Çünkü Türkiye takır takır borcunu ödeyen bir ülke; ama çok pahalı ödeyen bir ülke.

Dolayısıyla Türkiye’yi bunun için de sürecin içine zorla sokmak istiyorlar. Hatta bir başkası; IMF’nin doğru dürüst müşterisi yok, Türkiye bu süreçte birebir ayakta kalırsa IMF’ye gitme konusunda dünyaya bir örnek olacak, uluslar arası şantaj boyunu eğmeme konusunda. İstiyorlar ki böyle bir örnek, Türkiye gibi güçlü bir ülke bu şekilde ortaya

çıkmasın. Yani o da boyun eğmiş olsun ki; kolayca başka müşterileri de ikna edelim şeklinde. Dolayısıyla Türkiye’nin kırılma noktası, özel sektörün kendisi için almadığı tedbirleri şimdi hükümete aldırma çabasıyla kaynaklanıyor. Bunları dışarıdaki ortakları da, bu şantajın içerisinde yer alıyor. Başbakan da bu şantaja tepki veriyor.

G.Ö. Bu kimilerine göre kapitalizm için sorun başlangıcı; sahi bu kadar basit mi; ya da böyle değilse ne anlama gelir gelecek açısından; sosyalizm, kapitalizm, devlet müdahalesi, serbest piyasa izahları içinde epey bir boğulduk çünkü son zamanlarda.

İbrahim Öztürk: Onlar, biraz da materyalistlerin kendi aralarındaki bir tartışmadır. Komünizm de bir materyalist sistem, kapitalizm de bir materyalist sistemdir. Birisi, sınıf savaşlarına da-

yalı merkezi idarenin kontrolündeki materyalizm; diğeri de merkeze dayanmadığı söylenen ama her başı sıkıştığında idare tarafından kurulan bir materyalizmdir. Dolayısıyla bu, materyalizm içi bir tartışmadır. Kapitalizmin diğeri materyalizme –komünizme– karşı zaferi konusunda çok erkenci olmamak gerekiyor. Sosyalizmin de bu anlamda her zaman geri dönme imkânı vardır. Nitekim Latin Amerika’da sosyalizm dalga dalga yayılıyor.

İnsanoğlunun hayatta temel arayışları vardır. Bu temel arayışlarından bir tanesi de güvenlik arayışıdır. Risksiz bir hayatta yaşama arayışıdır. Kapitalizmde hacimler artıyor; ama ayakta kalma ve varlığını sürdürme imkânınız gittikçe belirsizleşiyor. Çok kazandığınız için çok mutlu olabilir bir duruma gelmiyorsunuz. Dolayısıyla kapitalizmin zaferi, erken bir zafer ilanıdır. Buna tepkiler sosyalizm şeklinde de, farklı şekillerle de gelir.

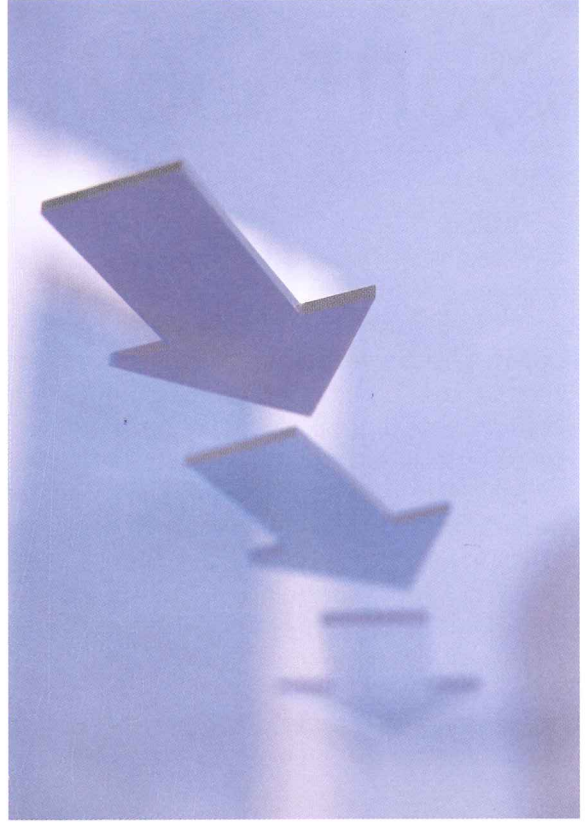
Önemli olan insanın belirsizliğini, yalnızlığını gideren bir şeydir. İnsana çıldırmış zevkler, sonsuz talepler yaratma süreci değildir. Eğitim bedava, ulaşım bedava, birçok kez konut bedava, sağlık bedava. O zaman zaten hayattaki temel arayışlarınız garanti altına alınınca, gidip siz 30 dolara çalışıyorsunuz zaten. Bu kötü müdür? Bunun kötülüğü göreceli bir laftır. Bunu kapitalist verim açısından bakarsak bir ay 30 dolara çalışılır mıdır cevabı. Ama 1000 dolara 2000 dolara 3000 dolara çalışıp da orada sallanıp, o askeri hizmetleri alamayan, parası bunlara yetmeyen insan açısından da keşke öyle olsaydı deniliyor. Örneğin; komünizmin çöktüğü eski ülkedeki insanlar, eski sistemi şu an fena halde özlemiş durumdadır. Çünkü yeni dönemde her şeyi görüyorlar, her şey talep diye önüne çıkıyor. Ama yeni dönemdeki kazançlarıyla onlara ulaşamıyor-

Türkiye’nin büyük sermayesi her krizde olduğu gibi kendi neden olduğu sorunlardan dolayı da her seferinde olayı halkın sırtına yükleyip, oradan kendine çıkış bulmaya çalışmaktadır.

lar. Eski düzeni daha anlamlı bulanlar da var. Dolayısıyla kapitalizmin zaferi söylemi de yanıl-samadır, kapitalizm bitti çöktü söylemi de yanıl-samadır. Musibetlerden ders alabilme mahiyeti olabilseydi insanoğlunun, Kur'an'da geçen bin-lerce kavmin yok olma hikâyesi olmazdı. Kendi kendine sonunu insanoğlunun hayretle hazırla-dığının destansı hikâyeleriyle doludur, tarih. Dolayısıyla kapitalizmin insanlığa verdiği zarar; hülasa sistemin çökmesiyle ilgili değildir, çok basit kalır bu. Küresel ısınma, insanın yabancı-laşması, çürümesi, ahlâksızlaşması gibi insanın aşağı doğru çok dik bir yarış süreci başlamıştır. Dolayısıyla kapitalizmin kendini bu anlamda or-ganize etmesini, ahlâki bir dokuya kavuşmasını şimdilik beklemek de zor gözüküyor. Belki o an geldiğinde bir takım çabalar gelecek; ama o za-man çok geç olmuş olacak.

G.Ö. Son bir soru daha sormak istiyoruz. Kriz özü itibarıyla fırsattır da aynı zamanda. Türki-ye'nin bu krizi fırsat olarak değerlendirmesi için neler yapması lazım? Bunun Türkiye'ye uzun va-dede kazandıracığı ne olabilir?

İbrahim Öztürk: Türkiye'nin bu krizi fırsata çevirebilmesi için öncelikli olarak bu krizden bir kesimin aleyhine diğerinin lehine yararlanmak isteyen bu yıkıcı lobinin durması lazım. Türki-ye'nin büyük sermayesi her krizde olduğu gibi kendi neden olduğu sorunlardan dolayı da her seferinde olayı halkın sırtına yükleyip, oradan kendine çıkış bulmaya çalışmaktadır. Şu an ye-rel bir seçime doğru gidiliyor. Hükümetin Ana-dolu'yu seçim kaygısıyla daha çok düşüneceğinden ve oralara harcama yapacağından; kendileri için hamle yapmayacağından, kendilerini kur-tarmayacağından korkmaktadırlar. Kıyasıya bir savaş olmaktadır. Bu ortamda krizi fırsata çevir-mek mümkün değildir. Bu ancak bir milli muta-bakat olup, ortak dayanışma anlayışına girilirse mümkün olur. Bankaların sırf 2007 kârı 15 mil-yar YTL'dir. Bir senelikte o kârları kullandıran ne olur? Veyahut da büyük şirketler her sene % 5-6-7 kâr açıkladılar. 6-7 senedir sürekli kârları-na kâr kattılar. Şimdi seneler boyunca bunlar öz sermaye biriktirmediler mi? Nakitleri oluşmadı mı? Kendilerini garantiye almadılar mı? Ama

şimdi bunlara dokunulsun istenmiyor; kendi borçlarını devletten alacağı borçla ödetmek istiyorlar. Sistemin kurgusunu kendileri için risksiz, halk için riskli hale getirmek istiyorlar. Hem bankaların elinde bu para var, hem özel şirketle-rin elinde bu para var, hem bunların yabancı or-taklarla anlaşmaları-sözleşmeleri var. Dolayısı-yla önemli olan kâr ederken özel, zarar ederken de önceden yaptıkları kârların bir kısmını bu iş-ler için kullanmaları gerekiyor. Hepsi bu. Ama bunu yapmak istemiyorlar. Bu koşullarda Türki-ye'nin krizi fırsata dönüştürmesi zor gözüküyor. Yoksa Türkiye'nin potansiyeli çok büyüktür. Tüm dünya az yükselmeye başlayınca sektörle-riyle, hızlı yükselme potansiyeliyle, demografik yapısıyla, jeo stratejik konumuyla hızlı bir kalkış sürecine geçecek. Bundan hiçkimsenin kuşkusu olmasın. Ama krizde de başkalarının aleyhine kazanmanın yarattığı lobicilik Türkiye'yi şu an sıkıştırmış durumdadır.

G.Ö. Hocam, bu verimli söyleşi için çok te-şekkür ederiz.

İbrahim Öztürk: Ben de teşekkür ederim.

Şam Gezisi

Musab Karakaş
Hazırlayan: Yakub Sipahi

Gezi başlıyor

Suriye seyahatim Teşvikiye'deki konsolosluktan vize mi aldığım günün akşamı başladı. Hatay'dan Halep'e ve Şam'a her sabah kalkan minibüslerle ve her daim taksilerle gitmeniz mümkündür. Hatay müzesini gezdikten sonra 15 dolara bu taksilerden biriyle Halep'e geçtim. Halep'e geçiş yaklaşık bir buçuk saat sürüyor. Halep'te gözünüze çarpan ilk yapı Haşmetli Kalesi olacaktır. Şehre hâkim bir tepede kurulmuş olan kaleye çıktığınız zaman yüksek yapıların olmadığı Halep'te camilerin heybetiyle karşılaşsınız. Haşmetli Kalesi şehrin haçlı saldırılarından korunması için Hamadani döneminde Seyf ed-Devle tarafından etraflı hendeklerle güçlendirilmiş olarak bina ettirilmiştir.

Sanki İstanbul'dayım

Kalenin yakınındaki kapalı çarşığı görünce Beyazıt'ı anmaktan kendinizi alamazsınız. Kapalı çarşığı gezerken insanların içini okşayan bir Kuran sesi yükselmektedir. Çarşının vakur ve babacan esnafı ve güzel vitrinli dükkânları sizi içeri çekerken misafirperver satıcıların ikramları alışı verişleri daha bir keyifli hale getirir. Kapalı çarşıdan çıktığımda ezan okunuyordu. Çarşı esnafından yeni dostum Abdulaziz Ağabey ile Mimar Sinan eseri Adiliyye Camii'ne gittik. Bu harika camide namazı kıldıktan sonra Abdulaziz Ağabeyle vedalaşıp gezime devam ettim. Ve Halep'in görülmeye

değer en güzel yapılarından biriyle karşılaştım. Zeke-riyya Camisi, Emevi mimarisinin Halep'teki en güzel ve en eski camisidir. Camiyi özel kılan bir başka özelliği ise Hz. Zekeriyya'nın buradaki türbede yattığının rivayet olunmasıdır.

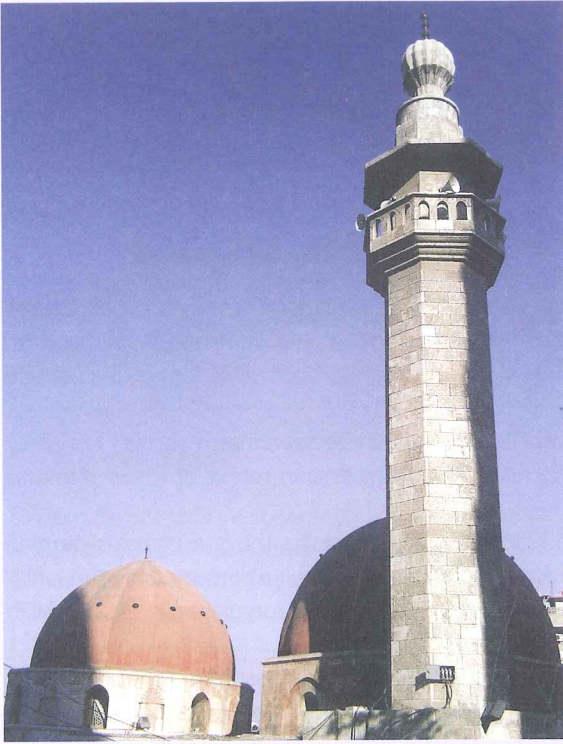
Acıktım

Gezilerin önemli vecibelerinden biri olan yöresel lezzetleri tatma işine gelmişti sıra. Girdiğim güzel bir lokantada kiraz kebabından başka bir şey bulamamaktan dolayı bu vecibeyi hakkıyla yerine getiremedim. Önce İngilizce muhabbet ettiğim kişinin Türk olduğunu anladıktan sonra ondan adres sorup tekrar yola düştüm. Gezerken girdiğim bir mahallede ana yolun etrafına dizilmiş yan sokaklardan birinde mahallenin çocuklarıyla fotoğraf çektirdim. Akşam vaktinin gelmesi beraberinde Halep'ten ayrılma vaktini de getirdi.

Şam'a Yolculuk

Halep'ten dört buçuk saatlik bir yolculuğun ardından Şam'a ulaştım. Temmuz ayının sıcaklığı sabahları kendini hissettirmiyordu. İstanbul'da adresini aldığım kitapçıdan Şam şehir rehberini aldım. Otellerin olduğu muhite vardım. Her gezginin klasik problemi olan oda bulma sıkıntısını bir müddet yaşadıkten sonra bir odaya nihayet yerleştim.

Şam'ı gezmeye başlamak için en güzel yer Şam Müzesi olsa gerek. Ebla, Ugarit, Mari uygarlıklarını ve daha fazlasını burada bulmak mümkündür. Şam'ın kıymetli mekânlarından Süleyman Medresesi'ni görmek için gittiğinizde, medresenin içinin turistik eşya dükkânlarıyla doldurulmuş hâli, tarihi mekânları değerlendirmede yapılan bu tipik hatanın özellikle de İslam coğrafyasında genel bir hal aldığını göstermektedir.

Şam'da Osmanlı

Şam'da Osmanlı İmparatorluğu mirasının ayrı bir yeri vardır. Zira son padişah Vahdettin Han'ın mezarı burada bulunmaktadır. Şam'ın güzel camileri keyifli gezinizi sürdüreceğiniz güzel mekânlar olarak sizleri beklemektedir.

Güvenli bir şehir olan Şam'da gece gezmek için dışarıya çıktığınızda bir tepeden Şam'ın enfes manzarasını seyredebilir, zamanında sokaklarında Osmanlı çatısı altında kardeşliğin vuku bulunduğu bu güzel mekânda huzur bulabilirsiniz. Üstüne bir de sizin Türkiyeli olduğunuzu öğrendiklerinde "Elhamdülillah" diyerek hamd eden insanların sayısının çokluğu bu huzuru sevinçle buluşturmaktadır. Kardeşlik çatısını dağıtan bizi buradan, burayı da bizden ayıran cehalet ürünü safsatalar ise bu manzara karşısında trajikomik bir şekilde zihninizde canlanmaktadır.

Şam'ın incisi şirin Hamidiye Çarşısını gezerken bu güzelliğe vurulan modern damgaları, Fransız uçaklarının tavanda açtıkları delikleri, görüp de bir düşünmek gerekmektedir. Bu güzel mekânda yine güzel vitrinlerin ışığı gözlerinizi meşgul ederken Halep'in iki katı olan fiyatlar dikkatinizden kaçmamalı. Çarşının yakınlarında kardeşlik köprüsü Hicaz demiryolunun bir istasyonu da bulunmaktadır.

Her yeri gezip de ihmal ettiğiniz yer Emeviye Camisi ise Şam'a gelmemiş sayılırsınız. Zira mimarisi, farklılıkları, türbeleri ile İslam Dünyası'nda önemli bir yeri olan cami'de Hz. Hüseyin ve Hz. Yahya'nın kesik başlarının olduğu rivayet edilen türbeler bulunmak-

tadır. İslam tarihinde önemli bir yere sahip Şam'ın, tarihi dokusunun merkezi Emeviye Camisi'nde, dört minare ve her mezhep için ayrı dört mihrap bulunmaktadır. Camiyi süsleyen yıldızlı işlemler ve diğer sanat eseri süslemeler göz kamaştırırken son olarak Selahaddin Eyyübi'nin Kudüs fethinden hatırası ahşap at arabası görebileceğiniz diğer bir muhteşem eserdir. Eski İslam şehirlerinin en tipik özelliği cami etrafında kurulmuş olmalarıdır. Burada da Emeviye Camisi etrafında tarihi evlerin oluşturduğu mahalleler vardır. Restore edilmiş pek çok ev, cafe tarzı mekânlara çevrilmiş. Bu mahallelerde her yol Emeviye Camisine çıkıyor, sanki. Bu civardaki bir camide türbe başında ağrı yakan Şii'leri görmemiz mümkündür. Zira bu türbede Hz. Rukiyye'nin mezarının bulunduğu rivayet edilir ki Şam'da aynı zamanda Hz. Zeyneb'in mezarının da olduğu söylenir.

Şam'da bir Türk'le karşılaşmamak işten bile değildir. Hatta Türk mahallesinin var olduğuna şaşırılmaması gerekir. Burada karşılaştığım iki Türk gençle tanışıp onlara misafir oldum. O gece Şam'da minarelerin yeşil mahyaları ile süslü manzaranın keyfini çıkarmak kısmet oldu.

Şam ve Suriye hakkında söylenecek daha çok şey var ama şunları belirtmek şimdilik yeterli sanırım: Beşşar Esad'ın tüm dükkânlarda asılı resminin ona duyulan muhabbetin eseri olup olmadığını tartışmak bile mümkün değildir. Öte yandan Suriye, İslam kardeşliği ve Osmanlı geçmişi münasebetiyle Şam, Halep, Hama, Borsa gibi şehirleri ile gezilmeye değerdir. Bizden önce buraya ulaşan televizyon dizilerimizin sebep olduklarını telafi etmek için buralara gelmekte acele etmemiz gerektiğini düşünüyorum.

Etkinlik

Öncü Kur'an Ahlakı'nın Yeniden İnşası

Daima büyük hedefleri olan, misyon ve vizyon sahibi Asım'ın Nesli Genç Öncüler, Ekim ayında çok önemli bir konu etrafında birleşti. 18 Ekim'de Araştırma ve Kültür Vakfı konferans salonunda Prof. Dr. Burhanettin Can'ın sunumuyla gerçekleşen 'Güzel Ahlakın Yeniden İnşası' adlı programa, öncü nesil Genç Öncüler de katıldı.

Ülkemizde ve dünyamızda artık kendini açıkça gösteren ahlâki bozulmanın ve savrulmanın ortaya konulduğu programda, uyarılar ve çözüm önerileri gösterildi ki, bunlar, ahlâki bozulmanın tehdit ettiği bir numaralı hedef olan gençler için oldukça önem taşıyordu.

Prof. Dr. Burhanettin Can, ahlâki yozlaşmanın, gençlerin bizzat içinde bulunduğu, mevcut eğitim sistemine nasıl sızdığını anlattı ve bunun tehlikeli sonuçlarını ortaya koydu. Can, Batı kaynaklı eğitim metodunun, ahlâki sistemleri Eski Yunan'dan başlatarak, en önemli çarpıtmayı gerçekleştirdiğini vurgulayarak, aksine Allah Teala'nın Hz. Adem'le birlikte insanlara ahlâki metotlar sunduğunu belirtti.

Genç neslin karşı karşıya kaldığı belki de en ciddi tehlike olan 'seküler ahlak' konusunun da konuşulduğu programda, bugün rol model olarak sunulan çıplaklığın ahlâki alanda çok büyük bir kınılma noktası olduğu vurgulandı.

Sonuç aşamasında Müslümanların sorumlulukları hatırlatıldı, gençler için tavsiyelerde bulunuldu. Çağımızın bu en büyük ve en ciddi problemine Genç Öncüler kayıtsız kalmamalıydı, kalmadı.

“Çiğköfte Ziyafeti”

Mehmet Mahmut DOĞAN

“Koskoca bir yaz” biter! Mevsimlerden güz, aylardan ekim olur ve başlar yeniden öğrencilik... Tarifi olanaksız, karmaşalarla dolu, uğruna filimler çekilen, sistemin dayattığı üniversitelilik döner yine genç sahiplerine. Diplomalı işsizler ordusu olan bir ülkede “üniversiteyi bitirmeden büyük adam olunmaz” çok bilinmeyenli denkleminin bilinmeyi biz öğrenciler, yön veririz bu denkleme. Üniversiteye giriş amacımız, bu denklemi bir paradoksa çevirebileceği gibi kapitalist sistemin dayatması bu denklemin yanlış olduğunu gözler önüne serip kendi denkleminizi kurmamızı da sağlayabilir.

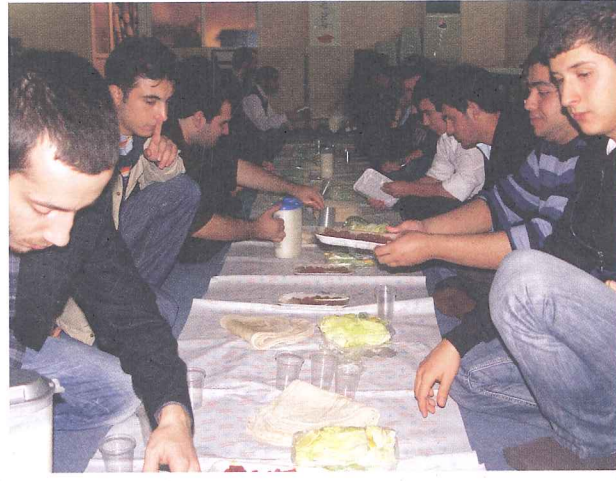
Sistemin dayattığı yanlış atı olma halini reddeden biz Genç Öncüler, bu senede inşallah üniversiteli olma bilincini ve ayrıcalığını bize hissettirecek faaliyetler yapmaya kararlıyız. Bu ay içinde gerçekleştirdiğimiz çiğköfte ziyafeti bu faaliyetlerin ilkiydi. Hem tanışma hem de hayırlı bir başlangıç yapma amacıyla gerçekleştirilen bu organizasyona katılan arkadaşlara canı

gönülden teşekkür ettiğimiz gibi katılmayan veya haberi olmayan arkadaşlara da üzülmemelerini telkin ederiz. Zira bu ve benzeri faaliyetler sene boyunca devam edecek inşallah.

Bir araya gelmek ve muhabbet etmek için vesilemiş çiğköfteydi ancak yemek ve muhabbetin bir arada götürülemez imkânsızlığına da çiğköfteye mütea-

kip yaptığımız fasıl dinletisi ile çözüm bulduk. Saz eşliğinde hep beraber seslendirdiğimiz türküler ve çay ile bu hoş akşamın ve bir araya gelmenin hakkını verdiğimiz umarım. Bize anormal muamelesi yapanlara, bizi pasiflikle suçlayanlara, bizi radikal bulanlara inat biz daha çok kere bir araya geleceğiz. Daha nice çiğköftelerde, fasıllarda seminerlerde, gezilerde, bir araya gelip yanışa meydan okuyup doğru bildiğimizi yapmaya devam edeceğiz. Eğer yanışımız varsa düzeltmeye, doğrularımızla da yolumuza devam etmeye herkesi bekleriz. Daha nice faaliyetlerde bir araya gelmek dileğiyle.

Merhaba!

Uzun bir yaz tatili ve sonrasında mübarek ramazan ayında yoğun bir enerji depolama döneminin ardından, 11 Ekim Cumartesi günü lise sonrası yaş grubu "Genç Öncüler" bayan grubumuzla birlikte döneme güzel bir kahvaltıyla başladık. Zaman zaman hayat telaşından bir araya gelme fırsatı bulamayan, ama gönülleri hep bizlerle olan arkadaşlarımızla halleşip sohbet etmek hepimize çok iyi geldi. Kahvaltı sonrasında, dönem boyunca birlikte yapacağımız çalışmalarındaki yol arkadaşlarımızla birlikte izlediğimiz slâyt gösterisiyle, geçmişte kalan hatıralarımıza tebessümle baktık, önümüzdeki uzun yola da bir kez daha coşkuyla attık adımlarımızı... Yüzümüzde tebessüm, elimizde dost eli... Yeni bir döneme Merhaba...

Haydi Gençler Çay İçmeye

29 Ekim 2008 tarihinde Bayan Genç Öncüler bu sloganla yola çıktı. Tatil gününü en verimli, en keyifli ve en coşkulu şekilde geçirmek için gençlerle Araştırma ve Kültür Vakfı'nda buluşmak üzere sözleşmiştik. Hem bütün öncüler bir araya gelip hasbihal edecektik hem de sıcak çaylarımızı yudumlayacaktık. Program saatine az bir zaman kala birer birer Genç Öncüler gelmeye başlamışlardı. Okul telaşı ile birbirlerini çok fazla görme imkânı bulamayan Genç Öncüler, aynı zamanda aralarındaki özlemi de gidirmiş oldular. Tabi ki gençlerimizi kuru kuru çay içerek göndermedik. Birbirinden güzel kek, börek gibi yiyecekleri de önceden düşünmüştük. Programımızın sunuculuğunu yapan Elif Mollahüseyinoğlu'nun "hoş geldiniz" konuşmasından sonra sözlerin en güzeli olan Kuran'ı Kerim okumak üzere Mey Akra kardeşimiz sahnede idi. Ardından Genç Öncüler'in bu uzun soluklu yola çıkarken belirlediği ilkeleri anlatan slayt gösterimi vardı. Slayt bitiminde ise dönem başı olması itibarı ile sorumluluklarımızı, misyonumuzu, hedeflerimizi hatırlatıcı konuşması ile Neşe Babacan sahnede idi. Konuşmasında iddia sahibi olmanın öncü olmayı gerektirdiği üzerinde duran Neşe Babacan, aynı zamanda geleceğin bugünden yazıldığını öyleyse 'öncü' nesillerin yalnızca 'bugün' yaşadıkları kendi hayatlarından değil, aynı zamanda gelecek bütün bir dünya hayatının sorumluluğunu omuzlarında hissetmeleri gerektiğinden bahsetti. Konuşmanın akabinde sürpriz hediye çekilişimiz vardı. Program başında herkese numara verilmişti.

Seçilen arkadaşlar birer birer sahneye çıkıp, hediyelerini aldılar. Artık biraz müzik dinlemenin zamanı gelmişti. Zeynep Kırbaşoğlu ve Elif Tipi kardeşlerimiz bize Genç Öncüler marşını çaldılar. Marşımız çalınırken salonda büyük bir coşku oluştu. Gençler el ele, marşa eşlik ettiler. Kulaklarımızın pası az da olsa silinmişti. Artık yarışma zamanı gelmişti. Ekranda akan fotoğrafları anlatmaya çalışan gençler kimi zaman Kız Kulesini minareye, kimi zaman ise fasulyeyi pırasaya benzettiler. Üç saatlik birlikteliğin sonunda herkes gayet mutlu görünüyordu. Onların bu mutluluğunu görmek bizim için çok önemliydi.

“Aliya İzzetbegoviç” ile Röportaj

Burak Yakupoğlu

Örnek alacağımız isimlerin unutturulmaya çalışıldığı, buna nispeten günübürlük isimlerin starlaştırıldığı şu zaman diliminde, yaşantılarıyla bizlere örneklik teşkil eden, önce kendi dönüşümlerini gerçekleştirerek topluma bir hedef gösteren insanların fikirlerine daha fazla ihtiyaç duyuyoruz. Bu bağlamda Genç Öncüler dergisi olarak gerçek kahramanlarla kendi eserlerinden yola çıkarak söyleşiler yapma düşüncemizin ilk örneğini Bilge Kral Aliya İzzetbegoviç ile yaptığımız hayali söyleşiyi ilginize sunuyoruz.

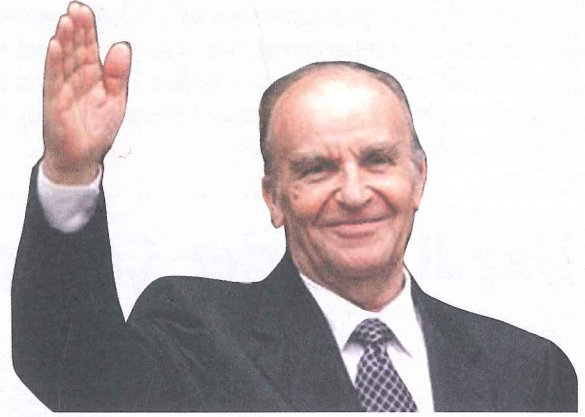
- Sizce İslam nedir ve insan hayatıyla ilişkisi hakkında neler söylenebilir?

- İslam; Kur'an, Hadis ve diğer kaynaklarda mevcut bulunan mesajların toplamıdır. Fakat aynı zamanda İslam gerçek dünyada var olan bir hadisenin, hukuk, şehirler, devletler ve medeniyetler yaratan hareketin adıdır. Hem mesaj olarak hem de gerçek tarihi olay olarak o gerilemeyi reddeder. İslam'ı savaşçı din kabul edip ona saldıranları, onu "ibadette bile sakın olmayanların, insanları Tanrı imparatorluğuna hazırlamak yerine dünyayı fetihme hedefleri olanların, oruç tutmaları daha çok içinde güç ve merhamet ile taat ve zevkin umutsuz bir karışımı olan kimselerin dini" olarak görenleri hatırlayalım.

Motifleri ne olursa olsun bu saldırıda biraz gerçek vardır. İslam her zaman, iç ve dış, ahlakî ve tarihî, bugünü ve ahreti, iki dünyayı istemiştir. İslam bu ikili davetle tanımlanabilir. Allah'a ve iyiliğe karşı İslam teslimiyeti emrediyordu fakat kötülük, zulüm, düşmanlar, hastalık, pislik ve batıl inanca karşı onun sadece bir emri vardı: Mücadele. Fransız İslamolog Jacques Rissler İslam'ın beş değil altı ana emri (İslam Şartı) olduğunu iddia eder; ona göre İslam'ın altıncı şartı mücadeledir. Kuşkusuz, gerçek İslam'ın ruhu ve sözünün en güvenilir yorumcuları ilk Müslümanlar olmuştur.

(Aliya İzzetbegoviç, İslam Deklarasyonu, s.15)

- İslam'ın çağdışı kaldığı, onun çağa ayak uyduramadığı ve geri kaldığı iddia ediliyor ve bu iddiada bulunan kimseler, Müslümanları da bu sebepten ötürü gerici olarak yaftalıyor. Bu hususta İslam'ın

temel kavramlarını göz önünde bulunduracak olursak, çağdaş toplumların yaşayışında İslam ne gibi fonksiyonlar icra etmektedir?

- İslam'ın temel kavramlarını zikrettiğinizde insanların çoğu onun temel beş farzını, daha çok İslam'ın beş şartı olarak bilinenleri aklına getirir. Bu sebeple sözde atom çağında, onların çağdaşlığını ana hatlarıyla bir değerlendirelim.

İslam'ın ilk şartı Allah'a imandır. Atom çağında dine kuşkuyla bakanlara, yeniçağın en otoriter habercisi olan Albert Einstein'ın Allah'a inandığını hatırlatınız. Mesela o, insanlık için tüm önemiyle birlikte fizik ve evren konusunda tüm bildiklerinin Allah'a iman hususuyla bağdaşmadığını düşünmemişti...

Namaz sadece dua (ibadet) değildir. O, eskiden disiplin, birlik ve dayanışma okuluydu ve yeniden bu olmalıdır. O, temizlik, çalışma, birlikteliktir. Pagan İran'ın kaderini tayin eden Kadisiye savaşı öncesinde, uzakta, düz ve sıkı saflarda namaz kılan Müslüman askerlerini görünce Farslı komutan yarındakilere şöyle söylemiştir: "İşte, askerî tatbikat-

taki Ömer'in askerleri".

İslam orucu, hedefleri çeşitli olan ağır bir alıştırmadır. Bir çeşit ibadet olmakla onun, mutlaka pedagojik, tıbbî ve sosyal önemi vardır. İslam toplumu onu hiçbir zaman, her bireyin şahsî meselesi olarak görmedi ve bu farzın yerine getirilmemesine sert tepki gösterirdi. Toplum orucun tutulmamasını orucun hizmet etmesi gereken iç kohezyonun (birbirine bağlı olma) ihlali olarak düşünmüştür. O aynı zamanda zekât (fakirlere verilen vergi) için psikolojik bir hazırlıktır çünkü aç olmanın ne demek olduğunu bilmeyen Müslüman yoktur. Hâlbuki birçok insan bu duygunun ne demek olduğunu kavramadan yaşar ve ölür.

Zekât sadaka değil, daha çok fakirlere verilmesi mecbur olan bir çeşit vergidir. Zekât prensibi, sadece sefaleti ortadan kaldırmak için değil, karşılıklı anlayış ve güvenin olmadığı, güven ve anlayışın en ağır sınava tabi tutulduğu yerler için henüz keşfedilmemiş fakat önemli imkânlar içermektedir.

Hac, insanların, dünyada hayata geçirilen en büyük ve benzersiz toplantısıdır. 1962 yılında, resmi verilere göre hacca 68 ülkeden 1.185.948 hacı katılmıştır. Bu benzersiz toplantının potansiyel manevî ve siyasî imkânları çok az, neredeyse hiç değerlendirilememiştir. Hac, bu ayrışma zamanında insan ve halkların birbirine yakınlaşması ve tanınması bakımından güçlü bir etken olabilir. Hac'da hâkim olan manzara eşitliktir. Aynı elbise ve aynı düşün-

celeri taşıyan, ortadan kaldırılabilecek her türlü farklılıklardan kurtulmuş olarak milyonlarca insan, her zaman rüya ve gerçek arasında bulunduğunu düşündüğümüz, işte insanlık kardeşliği ve eşitliğinin tekrarı mümkün olmayan görüntüsü.

(Aliya İzzetbegoviç, İslam Deklarasyonu, s.29)

- İslam'ın, insan hayatını bütüncül olarak kuşattığı hususu, bugünün Müslümanları tarafından doğru şekilde algılanmakta mıdır? İslam, daha doğrusu onun temel kaynağı olan Kur'an, hangi şekilde evrenselidir?

- Gençliğimde, bu sorunun cevabını ararken, Kur'an okuyarak, onunla özellikle sosyal, siyasî ve bilimsel, yani daha çok ve öncelikle dinî olmayan gerçekleri araştırıyordum. İçinde belli bilimsel gerçekler, siyasal ve toplumsal hatta ekonomik sistemlerin işaretini bulacağım hususundaki güçlü inancım, bazen beni, Kur'an'da en azından doğru- dan var olmayan şeyleri bulmaya itiyordu. Daha sonra, yıllar geçtikçe, hayat benim bazı tutumlarımı düzeltiyordu ve ben, insan hayatı ve kaderi bakımından dinî ve ahlakî gerçeklerin, aslında tek hakikat olduğunu anlamaya başladım...

Gençliğimde beni meşgul eden, beni dünyanın bütün devrimlerinin taraftarı yapan bütün o hukuki, toplumsal, ekonomik, siyasal ve diğer problemlerin gerçek manadaki çözümünün ancak veya hemen hemen sadece insanın terbiye edilmesiyle

Aliya İzzetbegoviç

mümkün olabileceğini kavramakla ruhumdaki sır çözülmüş oldu: İnsan hayatının bütün sorunlarına Kur'an nasıl cevap vermeyi başardı? Birden, insan hayatının bütün somut sosyal ve siyasal sorunlarına yönelik hazır çözümü veya doğa ve doğal hadiseler hakkındaki var olan gerçekleri Kur'an'ın içermediği ve içermemesi gerektiğini anladım. Kur'an sadece insanın dünyadaki kaderini ve durumunu tespit eden temel hakikatleri ihtiva eder ve etmelidir.

(Aliya İzzetbegoviç, İslam Deklarasyonu, s.52-53)

- Allah'a inanmadığını iddia eden bir insandan O'nun emir ve yasaklarını uygulamasını beklemek beyhude bir bekleyiş olacaktır. Peki, inandım diyen ancak yaşantısına bakıldığında inançsız bir kimse-den pek de farkı bulunmayan bir insanı hangi topluluğun içinde kabul edeceğiz?

- Din söz konusu olduğunda insanları genel olarak, inanan ve inananlar olarak ayırırız. Dikkat edelim ki bu ayırım çok sathî ve epeyce basitçedir. Bunun içinde en kalabalık olan, üçüncü topluluk eksiktir. O topluluk kendini inanan sayan ve öyle ifade eden fakat hakikatte öyle olmayan kimseler

topluluğudur. Onlar az ya da çok Allah'a ibadet eden, bayramları kutlayan, dinin bazı "adet" ve sembollerini yerine getiren, fakat onlar korkudan savaş alanından hemen kaçan, ticaretle son derece soğukkanlı olarak aldatan, vicdan azabı duymadan başkasının sırtından geçinen, içki içen ve eğlenen, bin sene yaşayacakmış gibi hayatlarını, mallarını ve makamlarını korkuyla koruyan veya kendilerinden güçlü olanlara esirmişçesine yalakalık yapan kimselerdir v.s. Bu tip insanların belirgin özellikleri korkudur. Hayat için korku, mal için korku, makam ve mevki için korku. Bir güç sahibi veya hükümetin desteğini kazanmak için çabadır onların yaptıkları. Bütün bu korkular arasında bir tek korku eksiktir: Allah korkusu. Bu ruhla ve böylesine belirsiz ve ikiyüzlü atmosferde kendi nesillerini büyütürler.

(Aliya İzzetbegoviç, İslam Deklarasyonu, s.68)

- Bugünkü İslam dünyasında yaşanan problemlerin ana kaynağı İslam'ın kendisi(!) olabilir mi? Yoksa Müslüman olduklarını iddia eden toplulukların dönüp kendi yaşantılarını, Allah ile ve O'nun kitabı ile olan ilişkilerini gözden geçirmeleri mi gerekir?

- Bugünkü İslam dünyası, içinde gerçek dinin az, fakat sözel, şekli dinin çok olduğu tipik örneğidir. Hiçbir yerde dine adanmışlık yok -fakat aynı zamanda ve sadece prensip olarak- din kayıtsız olarak öne çıkarılır. Ancak aynı dinin somut taleplerinin pratikte bu kadar az yerine getirildiği görülmemiştir. İşte bu paradoks, şekil ve içeriğin bu karşılık durumu, İslam ülkelerinin çoğundaki vaziyeti açıklayabilir. Belki bu, iradesiz ve hareketsiz bir durum olmayan, artık uyusukluktan uzak ancak hakiki yönü ve neticesi olmayan kendine has bir yerde sayma ve zaaf durumudur.

Bu dünyadaki Kur'an'ın vaziyeti çok plastik bir biçimde durumu yansıtmaktadır. Orada her evde Kur'an'ı özel, yüksek bir yerde bulacaksınız. O, en iyi hediye olarak kabul edilir, onun için en iyi kâğıt kullanılır, insanlar ise bugün bile onun için en iyi kaligrafiyi kullanmak ve onun kapakları ve sayfalarını en fantastik süslemelerle çizmekte yarışmaktadırlar. Çocuğun ilk okuduğu ve öğrendiği şey Kur'an'dır fakat bütün bunların yanında bu çocukların çok büyük bir bölümü Kur'an'ın gerçek içeriğini ve önemini öğrenmeden büyüyecek ve yaşlanacaktır. Kur'an, tartışmasız bir semboldür. Ancak kanun olmaktan çıkmıştır. Hâlbuki tersi olmalıydı. Dikkat edin ki Kur'an okunmak yerine, güzel sesle

seslendirilip yorumlanmaktadır.
(Aliya İzzetbegoviç, İslam Deklarasyonu, s.69)

- Kur'an'ın güzel sesle seslendirilip yorumlanmasından öte, öncelikli olarak yapılması gerekenin Kur'an'ın okunması olduğunu vurguladınız. Peki, Kur'an'ı nasıl okumalı? Okurken nelere dikkat etmeli?

- Hayatım boyunca Kur'an'ı defalarca okudum, fakat daha evvel hiç kendime sormamıştım: Kur'an'ı gerçekten nasıl okumalıdır? Sorunuz beni bununla alakalı düşünmeye sevk etti ve işte burada sırasıyla bazı düşüncelerimi sunacağım.

Her şeyden evvel Kur'an'ın bir bütün olduğunu akılda tutmak gerekir. Tek başına alınmış ve metinden ayrılmış hiçbir ayet tam bir hakikat değil, sadece hakikatin bir parçasıdır. Sadece Kur'an bütün ve eksiksiz hakikattir. Ayetleri tek başına zikretmek kaçınılmaz bir durumdur ancak bu sefer hedefin sınırlılığına dikkat etmek gerekir. Bu mozaikteki duruma benzer. Mozaik içindeki küçük kırmızı ya da siyah taş, ancak kompozisyonun tamamında bir anlam kazanır. Kendi bütünlüklerinden ayrılmış olarak onlar, parçası oldukları resmin görülmesinde çok az ya da hiç katkıda bulunamıyorlar.

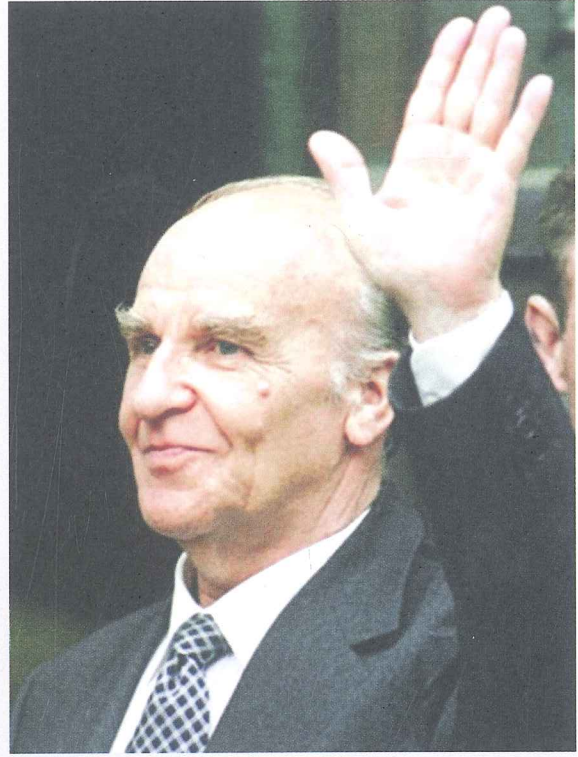
(Aliya İzzetbegoviç, İslam Deklarasyonu, s.117)

- Hicret bir kaçış olayı mıdır?

- Doğada güneşin doğuşu neyse; İslam tarihindeki Hicret olayı da odur. Çünkü her ne kadar tanyeri Mekke'de ortaya çıktıysa da, kendi göz alıcı parlaklığı içinde gün, Medine'de kendini gösterdi...

Bu Hicret hakkında, gerçekten hakiki ve reel olan tek düşünce biçimidir. Fakat aynı derecede gerçek ve daha da ibret verici başka bir noktayı da gözlemlemek mümkündür: Müslümanlar Mekke'yi gerçekten terk etti, fakat aynı zamanda oraya geri de döndü. Daha sekiz sene bile geçmeden onlar galipler olarak Mekke'ye döndüler. Sahte din ve dinsizlik merkezinden onlar, Allah'a gerçek imanın gelecekteki dünya merkezini yarattılar. Müşriklerin baskıları sonucunda Mekke'yi terk ederken onlar manevî olarak güçlü, maddî olarak ise zayıftılar. Mekke'ye döndüklerinde ise artık fiziksel olarak da güçlü idiler. İbret açıktır: Müslümanlar, vahşî hayvanlar gibi takip edilmek için değil, hazırlık yapmak için gidiyorlar. Onlar gidiyor ancak geri de dönüyorlar. Sadece bu gerçek Hicret'tir.

(Aliya İzzetbegoviç, İslam Deklarasyonu, s.121-122)

- Kendini modern (çağdaş) olarak nitelendiren insan unsurunun paradokslar içinde yaşadığı doğru mudur?

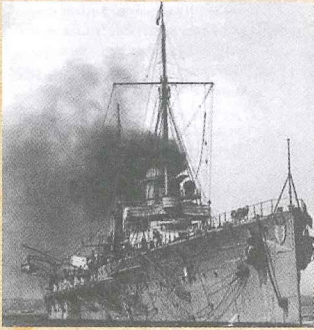
- Çağdaş insan çok enteresandır. O, adeta kendi fonksiyonlarına çözülmüş gibidir. Bir tarafta o her gün alkollü içeceklerin üretimi, nicelik ve niteliğini iyileştirmeye gayret etmektedir. Aynı zamanda aynı çağdaş insan, diğer fonksiyonunu yerine getirerek, bilimsel metotları titiz bir şekilde kullanarak alkolün zararlı olduğunu tespit edip, panik bir şekilde tehlikeye işaret etmektedir. Gazetelerde, her çağdaş insanın suptil kalitelerini tatması gereken Cezar veya Bitter (şarap markaları) hakkında tavsiyeler görme şansınız olacaktır, gazetenin hemen arka sayfasında ise kalıcı sakatlığa mahkûm olan çok sayıda alkolik insanın her geçen gün artan sayılarına işaret eden ifadeleri veya bütün suçların ve trafik kazalarının en az %50'sinde alkolün sebep olduğunu görmemiz mümkündür. Bunlar, insanların yaşamaktan çok fonksiyon görevi yaptıkları (işledikleri) bizim "çağdaş" zamanımızın saçmalıklarıdır.

(Aliya İzzetbegoviç, İslam Deklarasyonu, s.89-90)

TARİHTE

Kasım 1839: İstanbul Gülhane Parkı'nda, Gülhane Hattı Hümayunu'nun açıklanmasıyla Tanzimat Devri başladı.

Kasım 1914: Almanlara ait Goben ve Breslav adlı gemilerin Rus limanlarını bombalamasıyla başlayan sürecin sonunda Rusya, Osmanlı Devleti'ne savaş ilan etti. O zamana kadar tarafsız durmaya çalışan Osmanlı, Birinci Dünya Savaşı'na girmiş oldu.

Kasım 1922: Asırlar boyu devam eden Osmanlı saltanatı kaldırıldı. Sultan Vahdettin son selamlık törenine katılarak, İstanbul'u terk etmek zorunda kaldı.

Kasım 1933: İstanbul Darülfünunu, İstanbul Üniversitesi olarak açıldı.

Kasım 1930: Profesyonel anlamdaki ilk televizyon reklamı Londra'da gösterildi.

Kasım 1996: Susurluk kazası: Türkiye'nin yakın tarihinde, gündemi en fazla işgal eden olayların başında gelmektedir Susurluk olayı. Balıkesir'in Susurluk ilçesi yakınlarında, Mercedes marka otomobilin bir kamyonu arkadan çarpması sonucu meydana gelen kazanın, basit bir kaza olmaktan çıkıp birçok karanlık ilişki ve iddianın odak noktası haline dönüşmesi, doğal olarak olayın aktörlerine bağlıydı. İstanbul eski Emniyet Müdür Yardımcısı Hüseyin Kocadağ'ın, DYP milletvekili Sedat Bucak'ın, adı birçok

yasadışı olaya karışmış olan ve İnterpol tarafından kırmızı bültenle aranan Abdullah Çatlı'nın ve sevgilisi Gonca Us'un aynı aracın içinden çıkmış olmaları, kamuoyunda aylarca ve yıllarca siyasetçi-polis-mafya ilişkilerinin tartışılmasına yol açmıştı. Bu tartışmalar ziyadesiyle yapıldı, halen yapılmakta. Ama olayın sır perdesi hala aralanmadı. Ne demokrasi ve hukuk vurgusu, ne de kazanın ardından kamuoyunda başlatılan 'temiz toplum-temiz siyaset' çabaları, Türkiye'deki her girift olayda olduğu gibi sonuç vermedi. İstanbul DGM'nin yürüttüğü davada, zaten karışık olan ilişkiler, derin bağlantıların baskın etkisiyle daha da karmaşık hale geldi. Karanlıklar bir türlü aydınlanamadı; tıpkı bugünlerde olduğu gibi...

BU AY

Hüseyin Buladı

Kasım 1936: İngiltere’de BBC, düzenli televizyon yayınına başladı.

Kasım 2002: 3 Kasım erken genel seçiminde yüzde 34 oyu alan Adalet ve Kalkınma Partisi, tek başına iktidar oldu.

Kasım 2003: İstanbul’da, HSBC bankası Genel Müdürlüğü, İngiliz Başkonsolosluğu, Neve Şalom ve Beth İsrail Sinanoglarına eş zamanlı saldırılar düzenlendi. Çok sayıda kişi hayatını kaybetti.

Kasım 2004: Filistin’in efsanevi lideri Yaser Arafat, Paris’te hayatını kaybetti.

Kasım 2007: İstanbul – Isparta seferini yapan Atlasjet uçağı Isparta yakınlarında düştü. Kazada kurtulan olmadı.

Kasım 2007: TBMM tarihinde ilk kez bir İsrail cumhurbaşkanı, Şimon Peres, genel kurulda konuşma yaptı.

Aralık 2007: Türk ordusu Irak’ın kuzeyine sınır ötesi operasyon başlattı.

Aralık 2007: Yüksek Seçim Kurulu 3 Kasım 2002’de Siirt’te yapılan milletvekili seçimini iptal etti.

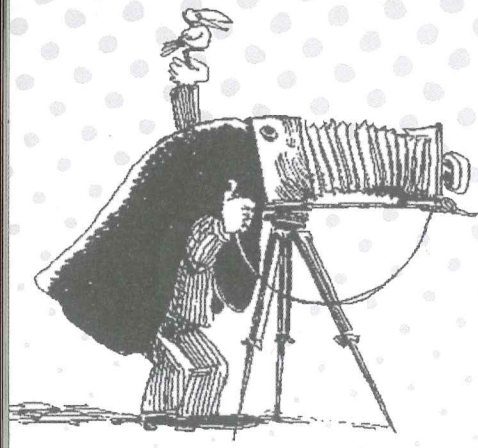
Aralık 1987: İsrail işgaline karşı ‘İntifada’ kurtuluş hareketi başladı.

Aralık 1995: Yapılan erken genel seçimde Refah Partisi birinci parti oldu.

Aralık 1968: İstanbul Üniversitesi’nde öğrenciler rektörlük binasını işgal ettiler. Üniversite süresiz olarak kapatıldı.

Aralık 1936: Mehmet Akif vefat etti.

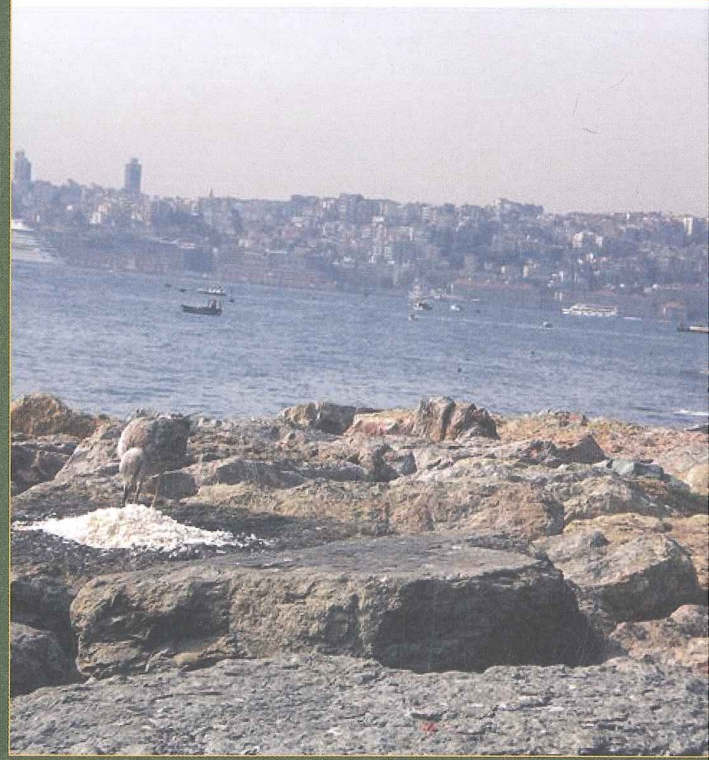

ObJEKtiFimE TaKILANLAR

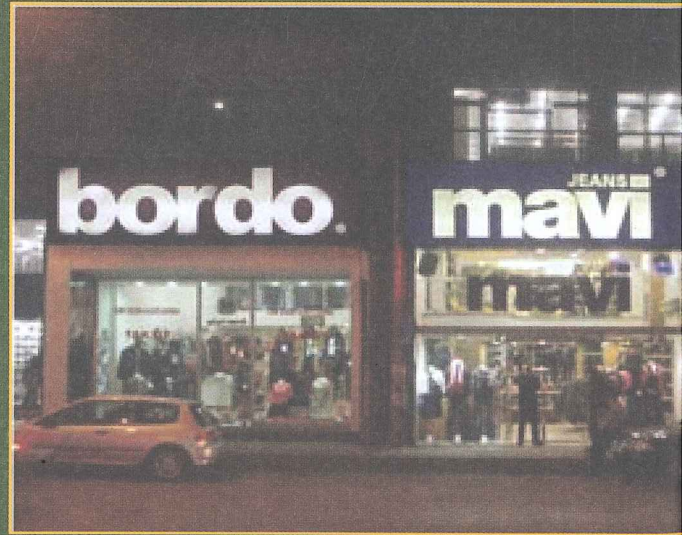

Caminin hemen girişinde, "telefonunuzu kapatmayı unutmayın" uyarısının ince bir deyiş tarzı.

"Dünyanın tüm güzellikleri

Kimileri için hayatı durdurmaya değecek kadar anlamlı,
kimileri içinse hayat devam ediyor.

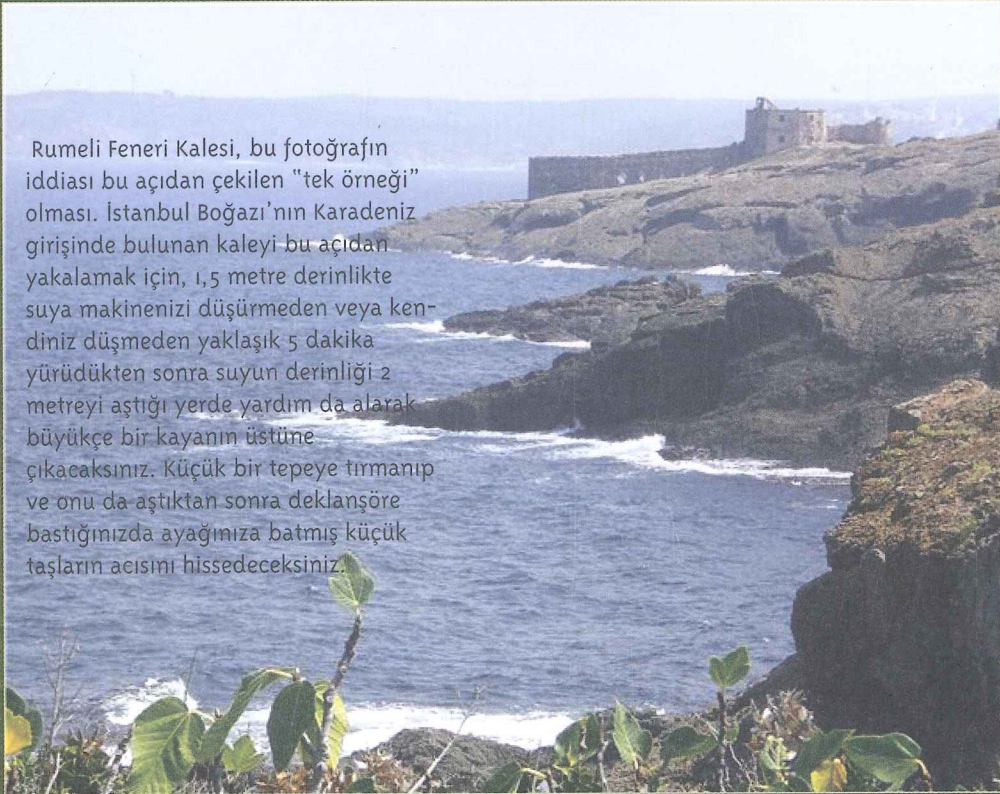

Karadeniz insanının mizah anlayışı ticarete yansıyınca
ortaya böyle manzaralar çıkıyor.

sadece görenlere verilmiştir." Cemil Meriç

Türkiye'nin dört bir yanında olduğu gibi Hakkâri'de de de okullar açıldı. Hakkâri minikler de yaşlıları gibi heyecan içinde okula koştu, ama bu ayakkabılarla.

Rumeli Feneri Kalesi, bu fotoğrafın iddiası bu açıdan çekilen "tek örneği" olması. İstanbul Boğazi'nin Karadeniz girişinde bulunan kaleyi bu açıdan yakalamak için, 1,5 metre derinlikte suya makinenizi düşürmeden veya kendiniz düşmeden yaklaşık 5 dakika yürüdüktan sonra suyun derinliği 2 metreyi aştığı yerde yardım da alarak büyükçe bir kayanın üstüne çıkacaksınız. Küçük bir tepeye tırmanıp ve onu da aştıktan sonra deklanşöre bastığımızda ayağımıza batmış küçük taşların acısını hissedeceksiniz.

Tonlarla Sular Götürseler

Bir Damla Eksiltemezler Denizinden

Büşra Özkan

Üç beş kuru kafa ve kel beyinler
Gözlerinin boşluğunda o ebedi kara delikler
Ve sonra çipil çipil hep yukarı
Sonra hep ışık gibi karanlığa bakan
Bunca aydınlığının vakumlarla emildiğini bilmeyen taze güneşler

Yol hep uzun
Kapılarda hep kilitler
Ama bak
Bir rüzgâr mı ne bakışlarımızı okşayan
Bir rahmet mi düştü bezgin ayaklarımıza
Uykularımıza
Uyanıklıklarımıza
Ve uyuyup kalmama yakarışlarımıza
İri taneler mi düşüyor gökten

Ey kara deliklerde dolanan şaşkın kâşif
Ve ey bir dinazorun çatlak sesinden ürperen kalbim
Dur ve bekle
İçine baştan aşağıya zemzemler gerek şimdi
Bulabildiğin tüm sulara, Yasinlerde gezinen nefesinden üfür
Ve boca et bu koridorun karanlıklarına
Çiçekli bahçenden süpür at bu moloz yığını
Duvarlara yeni tarihler at
Kalemler edin
Mürekkepler edin
Kâğıtlar hep gereksizdi zaten
Milyonlarca yürek imzasız
Milyonlarcası susuz, rahmetsiz

Ve ey ellerine büyük umutlar tutuşturulmuş
Ama derinlerinde bunu arayıp bulamayan
Adımladığı her koridorda kendinden bir parça görmeye çalışan şaşkınlığım
Yolunu yol kıl
Adımlarında sebat bul

Ve ayaklardan kaldır başını
Burkulmasın kalbin
Yol varsa yolcular hep vardır
Kervanlar fark etmezsin bazen
Bastığın ayak izleridir, fark etmezsin
Dolanıp durduğun bir çember değil
Yıldızlara kat çıkmış bir merdiven şimdi

Başındaki mi?
Kitaplarını tonlarca taşıırken sırtında
Seninle bu zifir "aydın"lığını kapatan
Sana bu anneanne merhametini yerleştiren
Ve sabrını taşıyan örtüleri düşürmek istemezsin merdivenlerden

Şimdi ey kalbimin etrafına örülmüş mükemmeliyet
Ey koridorlar arşınlayan garipliğim
Bak çiçekler ekmişler yol kenarlarına
Bak misk-i amber kokuyor bu dar koridorlar
Ve bak dinazorların sol omuzlarında bir melek yükü kin

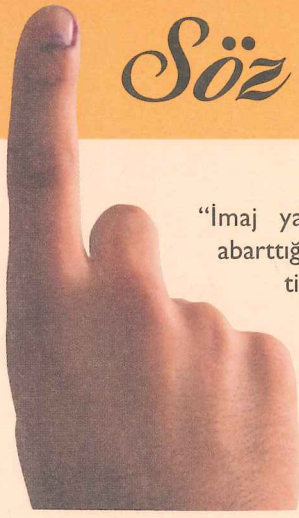
Kitabın vakarını koy sen şimdi duruşuna
Sabrının sükûnetini
Ve her adım, yorgunluğunu orada bırak

Yepyeni yürüyüşler var önünde
Yepyeni arayışlar
Işığın tükenmez zifirinde bu taş devrinin korkma
Taze rahmetler düşer gökten
Taze zemzemler

Al eline ve yıka dinazorların örümceklerini
İnşirahını eksiltme yüreğinden

Ve bil ki
Tonlarla sular götürseler
Bir damla eksiltemezler denizinden...

Söz Sizde!

“İmaj yapmayı bazı insanların abarttığını düşünüyorum. Özen-ti gibi geliyorlar bana. Ya-kışmasına göre imaj yapılmalı. Farklı ol-mak için yakışmayan bir saç şekli ya da gi-yim tarzı denemeye kalkışmamalı bence kimse. İmajıma aykırı

diye gittiği okulları beğenmeyip okul değiştiren in-sanlar tanıyorum ve çok saçma buluyorum. İmaj böyle bir şey değildir.”

Rumeysa Kayış/19

“İmaj iki türdür; ya birine benzemek için tamamen kendini değiştirirsin ya da tam anlamıyla başkalarından ayrılmak ve kendi kimliğini ortaya koymak için imaj yaparsın.”

Nilüfer Coşkun/19

“Hayatın içindeki resmini farklı tutmak ya da illegal bir görüntü peşinde olmak için imaj yapılabilir.”

Merve Bayrak/19

“Müslümanlar için örneklik teşkil edecekse imaj yapmanın kötü bir tarafı olmadığını düşünüyorum.”

Eda Küçük/20

“Zaten insanların kendine has bir imajı vardır. Ba-zen dış görünüş kişiliği yansıtır. Modaya kurban ol-madıkça insanın kendine yakışanı giymesi önemli-dir.”

Elif Molla/21

“Birçok insan fikirlerini giyimiyle dışa vurduğunu düşünür ve kendine özgü bir tarz yaratır. Bu doğal-lıkla ve içtenlikle yapıldığında karşımızdaki insanlar-da doğru bir öngörü oluşturabileceği gibi, özentiye dönüştürüldüğünde çok yanlış fikirler oluşmasına da sebep olabilir. Tabi ki, tüm bu kişisel farklılıkların da tesettür çerçevesinde dışa vurulması gerekir. Ayır-ca giyimle oluşturulan yargı, kişilikle de tamamlan-malı ve uyum içinde olmalıdır. Ancak bu şekilde do-ğal bir imaj oluşturabilir.”

Hatice Kübra Özkan/19

Kimse açık açık söylemez ama insan karşı cins için imaj yapar. Benim imaj hakkında kendi şahsi tercihim etrafa güzel görünmektir. Yani herhangi bir şeyin taklidinden veya ona uyulduğundan ibaret değil; ben çevremdeki insanların beni güzel görmesini isterim. Benim kanaatim insanın dış görünüşü iç dünyasını yansıtır dolayısıyla kendi iç dünyamı dışarı yansıtmaya noktasında dış görünüşümü kullanmak istediğim için

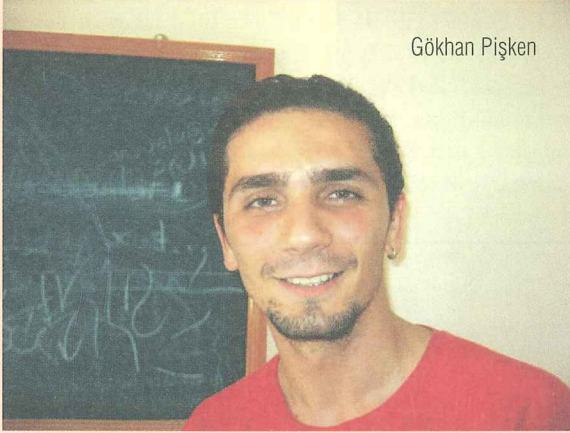
Başörtüsü Serüveni

1968

1968 yılında Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi öğrencilerinden Hatice Babacan derse başörtülü olarak katıldığı için, fakültenin İslam Tarihi öğretim üyesi Doç. Dr. Bahriye ÜÇÖK tarafından dersten çıkarılmak istendi. Bunun üzerine Mustafa Demiröz adlı öğrenci Üçök'a, tepki gösterdi. Mustafa Demiröz ile Hatice Babacan disiplin kurulu-na sevk edilerek okuldan atıldılar. Başörtüsü, o gün bu olayla Türkiye'nin gündemine girdi.

1968-1969

Yıl 1968-1969: Türkiye'de ilk başörtüsü eylemcisi Şule Yüksel Şenler oldu. İstanbul'da eyleme başlayan Şule Yüksel Şenler; Mehmet Şevki Eygi ile il il dolaşıp kadınlara tesettür çağrısında bulundu. Kasetler yayımladı. Başörtüsü nedeniyle hapis yatan ilk kişi Şule Yüksel Şenler oldu. Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay, “Sokaklardaki başı kapalı hanımların öncüleri cezalarını görecekler” uyarısında bulununca Şenler, Cumhurbaşkanı'nı özür dilemeye çağırdı. Cumhurbaşkanı özür dilemedi. Şenler Cumhurbaşkanı'na hakarettten hapse girdi. Cumhurbaşkanı Şenler'i affetti, ancak Şenler affı kabul etmedi.

Gökhan Pişken

İmaj yaparım. İmaj dediğinizde benim aklıma insanların fiziksel olarak kendine bakması gelir. Bu fiziksel olarak bakımlı olmak pek çok amaç için olabilir. Karşı cins için olabilir, kendi egolarını tatmin etmek için olabilir veyahut da sadece taklit yani özenme olabilir bunları çoğaltabiliriz ama burada sadece kendim için ne var dediğimde çevreme güzel görünen bir kişi olmak maksadında öte bir şey yoktur. Kendi namıma karşı cinsle dair bir beklentim veya saydığımız diğer sebepler yoktur.

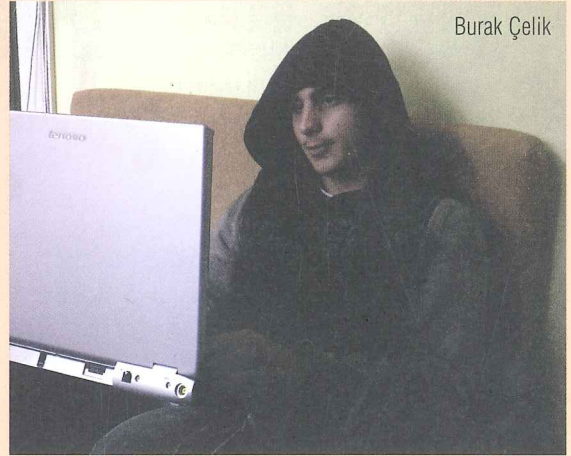
Kadir Dede
Arel Üniv. Tekstil Bölümü I. Sınıf

İmaj, karizmadır. Özgün bir tarzdır. İmaj, insanın yaşam şeklidir. Kişiliğinin, giyim, saç, vb. şekillerle insanın dış görünüşüne yansımalarıdır. İnsanlar toplum içerisinde kendini diğer insanlardan farklı hissetmek için çeşitli imaj ve yaşam tarzına başvururlar.

Gökhan Pişken- Marmara Üniv. İngilizce İşletme- Hazırlık

Gençlerin imaj yapma sebebi genelde kendi görünüşlerini hoşlandıkları biçime sokmak istemeleridir. Benim kendim için imaj yapmaktan maksadım zevklerle uyumlu bir "tip" olabilmek içindir yani ben uzun saçlıysam uzun saçlı olmak benim zevkim olduğu içindir. Bunun karşı cinsle ilgili olduğu yargısı durumu basite indirgemek olur. Çok tafsilatlı bir iş değil elbette ama ben aynanın karşısına geçtiğim zaman o halimden mutlu oluyorum olayın özü budur benim için. Ama dışarıya baktığım zaman imaj konusunda erkeklerin birincil maksadı deyim yerindeyse kız tavlamaktır veya kızlar için düşündüğünüzde erkeklerin hoşuna gitmektir. Bunu gençlerin imajlarını belirginleştirmek için sergiledikleri tavırlardan görmek mümkündür.

Burak Çelik
Kültür Üniv. İnşaat Müh. I. Sınıf

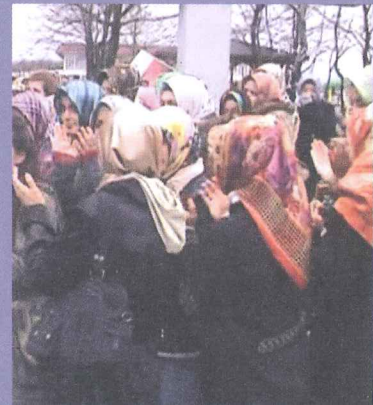
Burak Çelik

1970

Adliye koridorlarında görülen ilk başörtülü Avukat Emine Aykenar oldu. 1970'lerin başlarında davalara başörtüsüyle girmek isteyen Emine Aykenar'ı Baro; 29 Nisan 1973'te Emine Aykenar'ı ihraç etti. Emine Aykenar olayı Danıştay'a taşıdı, ancak oradan da sonuç alamayınca avukatlığa dönemedi. Millî Gazete'de yazı yazmaya başladı.

12 Eylül Sonrası

1980 darbesinden sonra kurulan YÖK, 1982'deki kıyafet genelgesine göre başörtüsünü yasakladı. Ancak; bu yasağı kaldırmak için yine YÖK girişiminde bulundu...

SÖYLEŞİ MÜZİSYEN

Umut Mürare 1977 yılında İstanbul'da doğdu. İlk, orta ve liseyi tamamladıktan sonra 3 yıl özel statüde konservatuar ve piyano eğitimi aldı. Müzikle lise yıllarında tanışan Umur MÜRARE, 1994 yılında Faruk Ekin, Bilal Yaşar ve Yusuf Meral ile Grup KARDELEN'i kurdu. Bu grupla 5 albüm çalışması yaptı. 1997 yılında müzik yönetmenliği ve aranjörlüğe ilk adımı attıktan sonra birçok değerli sanatçının albümüne söz ve besteleriyle de katkıda bulundu. Moral FM'de bir dönem program sunuculuğu, Sakarya'da ise yerel bir radyoda 3 yıl genel müdürlük ve program sunuculuğu yaptı. 2004 yılı Ekim ayında "Ben seni görmeden sevdim" adını verdiği ilk solo albümünü çıkarttı. Aralık 2007'de de 'Sensiz Olmuyor' adını taşıyan 2. albümünü dinleyicileri ile buluşturdu. Umur Mürare, halen müzik yönetmenliği, aranjörlük, söz ve beste çalışmalarıyla sanat hayatına devam etmektedir. Evli ve bir çocuk babasıdır.

Hayatınızda dönüm noktası olarak nitelendireceğiniz bir olay var mı?

Her insanın hayatında mutlaka keskin kırılma ve dönüm noktaları vardır. Bu noktada önemli olan, sizin gelişen olaylar karşısında ki tutum ve davranışlarınızla beraber kendinize ve etrafınızdakilere bir hayır kapısı aralayabilmektir. Benim dönüm noktam ise evliliğimdir.

Müziyen olmasaydınız ne olmak isterdiniz?

Aslında benim branşım okuduğum okul ve bölüm gereği mimarlık veya inşaat mühendisliği. Sanatçı olmasaydım ya mimar ya da mühendis olurdu.

Kahramanınız?

Fatih Sultan Mehmet Han.

Dizi izler misiniz? İzlerseniz en sevdiğiniz dizi?

TV ile aram iyi değildir. Dizi kültürüm de yoktur.

Ezgi dışında ne tür müzikler dinlersiniz?

Etnik, Enstrumantal, Senfonik Müzik, Elektronik Müzik.

Takım tutuyor musunuz?

Evet. Fenerbahçeliyim.

Boş zamanlarınızı nasıl değerlendirirsiniz?

Gezmeyi ve seyahat etmeyi severim ayrıca kitap her zaman için vazgeçilmezimdir.

Yeterince tanındığınızı düşünüyor musunuz?

Ben yaptığım işi şan şöhret veya desinler diye yapmıyorum. Hal böyle olunca da tanınıp tanınmamak çok da önemli değil.

Klip projeniz var mı?

Yapılan her albümle beraber klip çekimleri de her zaman gündemdedir.

En sevdiğiniz yemek hangisidir?

Karnıyarık.

Nasıl giyinmeyi tercih ediyorsunuz?

Spor.

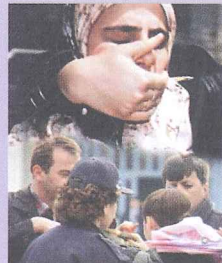
Son olarak gençlerin sanata olan ilgisini nasıl buluyorsunuz?

Önceki yıllara nazaran son dönemlerde gençlerin kendilerini taviz vermeden ifade edebilecekleri sanatsal ortamların artmasıyla beraber ilgi de aynı oranda arttı. Bu da sevindirici bir gelişme.

Başörtüsü Serüveni

1984

YÖK, boynu açıkta bırakacak ve kulakların arkasına dolanarak bağlanan örtülere izin verdi. Cumhurbaşkanı Kenan Evren "Türkiye'de irtica tehlikesi var" deyince 1987'de başörtüsü yeniden yasaklanarak disiplin suçu kapsamına alındı

1987

Genel seçimlerin ardından Özal Hükümeti YÖK Kanunu'nda bir değişiklik yaparak başörtüsünün yeniden serbest bırakılmasını sağladı. Cumhurbaşkanı Kenan Evren, "Türbanlılar tamam ama çarşaf ve mayolular da gelirse ne olacak?" diyerek yasayı veto etti. Vetounun ardından Özal, Evren'e gitti. "Yüksek Öğrenim Kurumları'nda, dersane, laboratuvar, klinik, poliklinik ve koridorlarda çağdaş kıyafet ve görünüm zorunludur. Dini inanç sebebiyle boyun ve saçların örtü veya türbanla kapatılması serbesttir" hükmünü getiren yasa Aralık 1988'de Meclis'ten geçti. Cumhurbaşkanı Evren bu defa yasayı imzaladı, ancak Anayasa Mahkemesi'ne götürdü.

Secde

İsmail Memiş

Secde; kulun Rabbine en yakın olduğu an. Secde; acizliğin ve muhtaçlığın kabulü. Secde; "ben" in bitip "biz" in başladığı; kâinatla, yaratılmış her şeyle aynı dilin konuşulduğu zaman dilimi.

Secde; bedenle Lailaheillah diye haykırdığın söz.

Secde; anlardan da öte zamandan mekândan mavera varlığın anlam kazandığı ve onsuz anlamını yitirdiği mana.

İnsanoğlunun hayatındaki en önemli soru "niçin var olduğudur". Bu sorunun cevabını doğru kaynaktan alıp içselleştirenlerle bunu yapmamış olanlar arasındaki ayırmadır rüşt(doğruluk, olgunluk) ve ğay(yanlış) taraftarı olmak.

"Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşt) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapasağlam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, iştendir, bilendir." Bakara 256.

Ayet-i Kerime'de belirtildiği gibi; birbirinden ayrılan yolların, yaşam biçimlerinin kendine özgü hareket tarzları algılayış biçimleri ve ibadetleri vardır. Doğruluğun taraftarı olduğunun yegâne göstergesi ise Hakkı bize bildiren El-Hakk'ın huzurunda tüm varlığıyla, benliğiyle tazim ve hürmetle yere kapanmandır.

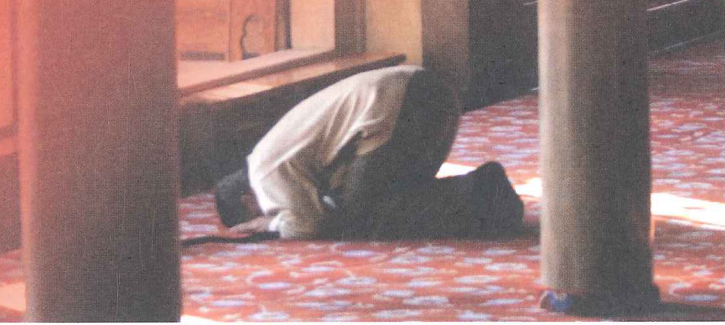
Araf suresi 11-27 arası ayeti Kerimelerinde Âlemlerin Rabbi İblis ile insanlar arasında başlayan mücadeleyi sürecini bizlere aktarırken mücadelenin kanuniyetini ortaya koyar ve bize iblisin ağzından:

"Sonra muhakkak önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Onların çoğunu şükredici bulmayacaksınız" ifadelerini aktararak uyarır. İblis ve şeytanları bize dört yanımızdan saldırmaktalar. Amaçları bizi yaratılış gayemizden uzaklaştırmak, görevlerimizi unutturup hevamızın ardınca gitmemizi sağlamak ve yeryüzünü fesada boğmaktır. Bizim ise kim olduğumuzu ve hangi amaç için

yaratıldığımızı unutmamak için Rabbimize yönelip yardım isteyeceğimiz iki yön vardır: Aşağı yani secde; yukarı yani göğe doğru açılan ellerimizle dua.

Âlemlerin Rabbi hayatımızı düzenleyecek yegâne uyarıcı ve hatırlatıcı olan bu fiili günün beş vaktine dağıtmış ve hayatımızı ona göre tanzim etmemizi istemiştir. Güne başlarken bizim emrimize musahhar kılınan güneş ortalığa ilk aydınlığını verdiğinde Yüce Mevla'yı tazimle O'na secde eder, O'nu ululayarak güne başlarız. İşlerimizin en yoğun olduğu gün ortası ve ikinci vakitlerinde hayatın meşgalesinde boğulmaktan bizi kurtaran her an gözetken Rabbimize olan secdelerimizdir. Batan güneşle beraber sükûnete eren günde akşam vaktini yine secdelerimizle karşılarız. Ayakta iken de, uyurken de Rabbim Allah demenin yegâne yoludur yatsı namazındaki secdeler.

Günümüz dünyasında yitirilen en önemli erdemler sabır ve merhamettir. Bu iki erdem hâl ve hareketlerimizden uzaklaşması ailemizle, toplumla ve bütün eşya ile aramızdaki ilişkiyi bitirmekte ve olması gerekenin tam tersine çevirmektedir. Bu gidişatı düzenleyip rayına oturtmak bizim yanlış ve günahlarımıza karşı sabırlı olan sonsuz merhamet sahibini düzenli olarak hatırlamamızla sağlanır. Bunun da en güzel biçimi Rabbimize içimizi döktüğümüz, O'na münacat ettiğimiz, isteklerimizi dile getirip, dualarımızla yalvardığımız secdelerimizle olacaktır.

1989-1990

Anayasa Mahkemesi 26 Mart 1989'da yerel seçimlerden önce yasayı iptal etti. ANAP Hükümeti iptal kararını dikkate alarak 25 Ekim 1990'da Yüksek Öğrenim Kurumları'nda başörtüye serbesti getiren üçüncü kanununu çıkardı. Bu defa SHP iptal istemiyle Anayasa Mahkemesi'ne başvurdu, ancak talep reddedildi. 2547 sayılı YÖK Kanunu'nun ek 17. maddesi uyarınca üniversitede her türlü kılık kıyafet serbest oldu. 1997'de Kemal Gürüz YÖK Başkanı seçilene kadar serbestlik devam etti.

1997

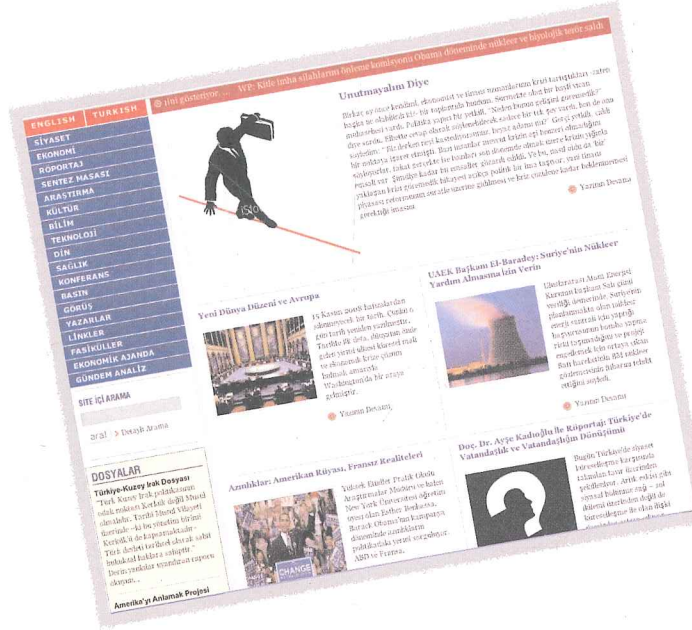
Yıllık kayıt yaptırmak için başvuran başörtülü öğrencilerin kayıtları, kabul edilmeyince yine kitlesel eylemler başladı. Üniversite rektörlükleri, Millî Eğitim Bakanlığı'nın 15 Eylül 1997 tarihli genelgesine dayanarak bu öğrencileri okullara almadı. Başta Beyazıt Meydanı ve Eyüp Sultan Camisi olmak üzere aylarca başörtüsü eylemleri yapıldı.

Bu ay internet sitelerinden "http://www.ekopolitik.org" www.ekopolitik.org sitesini tanıtmak istiyoruz. Ekopolitik.org ADAM Sosyal Bilimler Araştırma Merkezi'nin web tabanlı yayın organı olarak faaliyet gösteriyor. Ekopolitik.org'un internet sitesinde yayınlanan yazıların ve çevirilerin amacının, siyasi karar verme organlarına yeni politika yapma imkanları geliştirerek kamuoyunun da dünya ve ulusal siyaset ile ilgili algılama ve anlayışlarına olumlu katkılar yapmak olduğunu görebilirsiniz.

Ekopolitik.org, dünya basınından yoğun çeviriler yapmakta ve güncel olarak yayınlamaktadır. Ekopolitik, çalışmalarını aylık olarak yayınladığı bir fasikülü de okuyucularına periyodik olarak ulaştırmaktadır. Fasikül, çeviriler başta olmak üzere röportajlar, makaleler, raporlar, kitap değerlendirmeleri ve haber brifinglerini içermektedir.

Ekopolitik.org internet sitesi, dünya ekonomik görünümü, ulus-devletler ve küreselleşme, Ortadoğu, Türkiye politikaları, Amerikan siyasi ekolleri, kimlik ve politik psikoloji gibi dünya ve Türkiye için önemli olduğunu düşündüğü konular üzerine paneller, toplantılar ve çalıştaylar düzenlemekte, bunlar hakkında sitede haberler yapmaktadır. Eko-

politik, dünya entelektüel çevrelerinden önde gelen şahsiyetlerle röportajlar yapmakta ve ekopolitik sorunlar üzerine dünya çapında uzmanlığa sahip yazarlarının makalelerini yayınlamaktadır. Sitede her gün iki yeni çeviri yayınlanmakta ve haber bülteni bölümüne mail adresi girildiği takdirde günlük Türkiye Basın Taramaları e-mail adreslerine ücretsiz olarak gönderilmektedir.

Başörtüsü Serüveni

1999

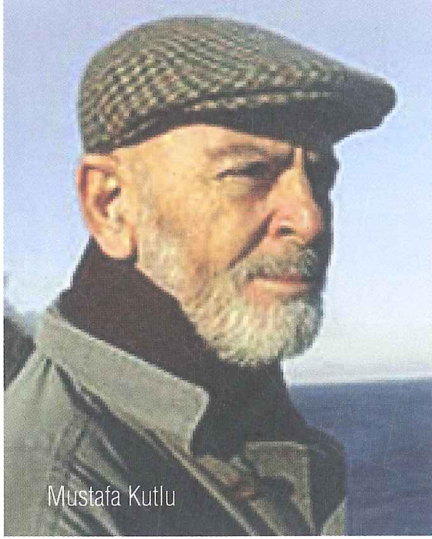
Fazilet Partisi Milletvekili Merve Kavakçı başörtüsüyle Meclis'e gelerek yemin etmek istedi. Ancak DSP, MHP ve ANAP milletvekilleri kürsünün önünü keserek Kavakçı'nın yemin etmesine engel oldu. Dönemin Başbakanı Bülent Ecevit, haddini aşarak milletvekillerine hitaben "bu kadına haddini bildirin" dedi.

2002-2007

3 Kasım 2002 seçimlerinde %34 oy alarak ezici çoğunlukla iktidarı ele geçiren AKP hükümetiyle birlikte başörtüsü sorunu yine bütün ağırlığıyla ülke gündemindeki yerini aldı. Kasım 2002'de Başbakanlık Konutu'na ilk başörtülü Başbakan eşiyi girdi. Ekim 2007'de Eşi başörtülü olan Abdullah Gül, 11. Cumhurbaşkanı oldu. Hayrünnisa Gül de ilk başörtülü Cumhurbaşkanı eşiyi olarak tarihe geçti.

“Huzursuz Bacak” Üzerine

Elyesa Koytak

Mustafa Kutlu

"Siz bu hikâyeyi daha önce okumuştunuz" diye başlıyor Mustafa Kutlu'nun Ağustos ayında çıkmış olan son kitabı Huzursuz Bacak. Yazarın eski bir kitabının, Sır'ın ilk 2 sayfasıyla başlıyor. Hikâyenin kahramanı yurtdışında akademik kariyer yapmış ve Türkiye'ye dönen bir adam. Memleketin bütün sorunlarının bıraktığı gibi hatta daha karmaşık bir hal aldığı görüyor bu adam ve hikâye de kâh yaşantısıyla kâh bilinç akışıyla şekilleniyor. Kitap, bir kişi üzerinden memleket meseleleri diye tabir ettiğimiz ve yıllardır çözülmez sorunlarımıza, sosyal ve ekonomik sorunlarımıza samimi bakış açıları sunuyor. Her gün hissettiğimiz, hissetmesek bile günlük hayatın sıradanlığından, baygınlığından biraz başımızı kaldırdığımızda burnumuzun dibinde olduğunu görüp afallayacağımız sorunlar bunlar; muhafazakârlık, edebiyatın amacı, markalaşma, tüketim... Öyle ki kitabın bazı yerlerinde hikâye kahramanı olarak bizi oynatıyor yazar, neredeyse.

Bir meselesi olan, bir meselesi olduğu için bir mesajı, iletisi de olan bir roman Huzursuz Bacak. Edebiyat için, roman sanatı için hep tartışıla gelmiş bir sorundur mesajı olmak. Mustafa Kutlu da yer yer kitabın kurgusal ve roman vasfını bırakıp deneme tadında hatta birisiyle konuşmuş gibi açık açık fikirler beyan etmiyor değil. Tabi bu, kitabın Türk romanının bugünkü çölünde, çöplüğünde benzerine az rastlanır soluşuna ve değerine gölge düşürmüyor.

Mustafa Kutlu: Türk hikayeciliğinde yeri belli olan bir yazar. Nicedir bir örnek, bir usta olarak takip edilen bir hikayeci. Sır (1990), Ya Tahammül Ya Sefer, Yoksulluk İçimizde (1981), Uzun Hikaye (2000), Mavi Kuş, Tufandan Önce, Rüzgarlı Pazar, Chef, Menekşeli Mektup, Kapıları Açmak kitaplarından öne çıkanlar.

2008

FLAŞ...
FLAŞ...
FLAŞ...
FLAŞ...
FLAŞ...

**ANAYASA MAHKEMESİ'NDEN
TARİHİ KARAR
TÜRBAN
İPTAL**

AK Parti ve MHP, başörtüsü yasağına karşı Anayasanın 10. ve 42. maddeleri ve YÖK Kanunu'nun ek 17. maddesinde değişiklik üzerinde uzlaştı. Teklif, 103 ret oyuna karşılık 411 oyla kabul edildi.

Ancak Anayasa Mahkemesi, kararı şekil yönünden incelemesi gerekirken esastan inceleyerek, üniversitelerde türban düzenlemesini laiklik ilkesi ile cumhuriyetin değiştirilemez ve değiştirilmesi teklif dahi edilemez hükmüne aykırı olarak iptal etti. Mahkeme, Ekim ayında başörtüsünün üniversitelerde serbest bırakılmasına ilişkin Anayasa değişikliğinin iptaline ilişkin gerekçeli kararı açıkladı.

FİLDİŞİ KULEDEN NOTLAR

Ne irfandır veren ahlâka yükseklik ne
vicdandır,
Fazilet hissi insanlarda Allah korkusun-
dandır.
Mehmet Akif Ersoy

Fazilete yükselmek güç, rezalete
alçalmak kolaydır.
Hz. Ali

Adalet, mülkün temelidir.
Hz. Ömer

Zulme rıza göstermek, zulümdür.
Hadis

Özgürlüğü size başkaları veremez.
Herkes sadece kendisini özgürleştirebilir.
Tolstoy

Zulmün topu var, güllesi var,
kal'ası varsa,
Hakkın da bükülmez kolu, dön-
mez yüzü vardır.

Tevfik Fikret

Zulümkârlık dağdır,
berbat eyler ülkeyi,
Adalet saadetle abât
eyler ülkeyi.
Genceli Nazım

İyi olmak kolaydır, zor olan adil
olmaktır.

Victor Hugo

Haksızlığı hak bilenlerden,
hak dilenmek, hakka karşı
haksızlıktır.
Said Nursi

Kendinizi yargılar-
ken katı, başkaları-
nı yargılarken yu-
muşak olun. Böyle-
ce hiç düşmanınız
olmaz.

Çin Atasözü

Bir topluluğa
olan kininiz sizi
adaletsizliğe
sevk etmesin.
Maide- 8

Şüphesiz Allah korkup sakınanlar-
la ve iyilik edenlerle beraberdir.
Nahl- 128

**CAFCAF
1 ARALIK'TA
ÇIKIYOR!**

*cafcaf'a 12 sayılık
abonelik 30 ytl!
arayın, mail atın!*

*bi abonelik sana,
bi tane bana, bi tane de
doğacak bebeğimize.
etti 5 abonelik.*

ama beey...

şş, tadını çıkar.

Cafcaf

abone@cafcafdergisi.net

0212 2748022

Garanti Bankası Esentepe Şubesi

(347) 6298453

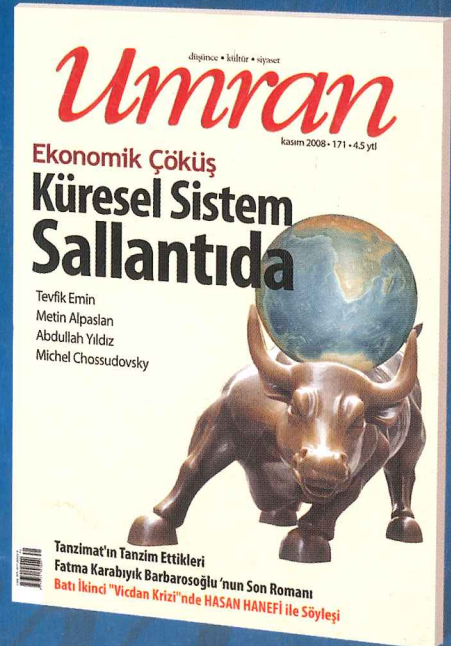
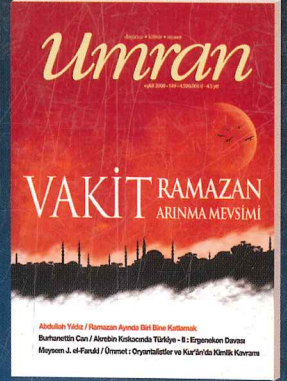
DERİN BİR NEFES ALIN!

"UZUN SOLUKLU YÜRÜYÜŞ"E

SİZİ DE DAVET EDİYORUZ...

12 AYLIK ABONELİK

50 YTL

ABONE HATTI 0 212 640 44 83

www.umrandergisi.com • abone@umrandergisi.com